

Četiri desetljeća JNA

ARMIJA JE - NAROD

ČETIRI ratne godine ispunjene neprekidnim borbama za oslobođenje zemlje i tridesetšestogodišnja mirnodopska izgradnja oružanih snaga dijele nas od 22. prosinca 1941. godine, kada je rođena Jugoslavenska narodna armija. U te dane, kada se s ponosom zbrajaju rezultati postignuti u jačanju našeg obrambenog stroja, ne možemo a da se ne prisjetimo historijske 1941. Rudog, Prve proleterske jedinice naše narodnooslobodilačke vojske.

U tom bosanskom gradiću, na tlu okupirane Evrope, rodila se Prva proleterska brigada, brigada bratstva i jedinstva, sposobna da se bori na cijelom jugoslavenskom ratištu. Bila je to preteča nove, revolucionarne armije koja će narasti i kaliti se na putevima ratnim, u okršajima i ofenzivama.

Rađanje tako snažne armije, kao što je bila NOVJ, izuzetna je pojava u drugom svjetskom ratu. Čovjek pod čijom je rukom nastajala i stasala do onog što jeste, drug Tito, često je isticao da je Armija djelo svih naših naroda i narodnosti.

»Naša armija je počela da se stvara naročitim načinom, ne u kabinetima, ne dekretima, ne velikim finansijskim sredstvima, ne nekim velikim vojnim stručnjacima, teoretičarima, nego se počela stvarati od običnog čovjeka, običnog seljaka, običnog radnika, običnog pravog narodnog intelektualca, od narodne inteligencije. Stvarati se počela u najtežim danima naše historije, u 1941. godini Ljudi koji su postali tako reći temelj te naše armije došli su od plugova, iz fabrika, iz školskih klupa. Baš u tome i jeste snaga te armije što se od prvog dana sastojala iz takvih ljudi. Takvi ljudi su bili ne samo obični redovi, nego i podoficiri, oficiri, do onih najviših. I ja sam bio radnik.«

Tim riječima je maršal Tito ocrtao nastajanje i razvoj Jugoslavenske narodne armije. Nju je, dakle, narod iznjedrio. Narod je takvu armiju i njegovao. U tome i jest njena najveća snaga.

Prošlo je od tada 40 godina. Godine borbe i izgradnje, godine zaštite zemlje od raznih nasrtaja. Armija je, kao i u ratu, ostala armija bratstva, sloge i jedinstva. Svaka njena kasarna je Jugoslavija u malom. Ona je moralno-politički, stručno, kadrovski i tehnički organizirana tako da predstavlja okosnicu sistema općenarodne obrane, kao svojevrsna organizacija Marksova »naoružanog naroda«. To je proces koji neprekidno traje. Tako se stvaraju uvjeti da se u slučaju ratne opasnosti angažiraju svi raspoloživi ljudski i materijalni potencijali, da zemlju brani sav narod, da svaki sposoban građanin bude vojnik. Kako je to rekao drug Tito u jednoj prilici, u slučaju da bude napadnuta, Jugoslavija bi se svakome agresoru suprotstavila armijom od preko osam milijuna ljudi. Tu činjenicu ne smije i ne može nitko da previdi.

J. PETROV

ŠIBENIKI LIST
BIBLIOTEKA "JURAJ ŠIŽGORIĆ"
59000 ŠIBENIK

GLASILO SOCIALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XX
BROJ 961

IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
ŠIBENIK, 19. prosinca 1981.

CIJENA
7 DIN

Uz 22. prosinca - Dan JNA

U znaku dvaju jubileja

Svečana akademija, kulturne i sportske priredbe, podjela nagrada i pohvala u jedinicama Garnizona

Dan Jugoslavenske narodne armije — 22. prosinca — u Šibenskom garnizonu proslavit će se u znaku jubileja 40. obljetnice ustanka i stvaranja oružanih snaga SFRJ.

Pripadnici JNA praznik dočekuju izuzetno dobrim rezultatima postignutim u izgradnji i jačanju borbenih gotovosti svojih jedinica, moralno-političkom jedinstvu, te krupnim rezultatima u ostvarivanju ciljeva ekonomske stabilizacije.

Samom su prazniku, inače prethodile brojne aktivnosti i manifestacije, te susreti između pripadnika JNA, omladine i radnih ljudi naše općine. Ti susreti su redovito ocrtavali jedinstvenu želju za zajedništvom i najčešće su pridonijeli produbljivanju suradnje između vojnika i mladih s našeg područja.

U završnim svečanostima povodom praznika priredit će se svečana akademija u Narodnom kazalištu, kojoj će, osim predstavnika JNA i članova štaba TO, prisustvovati

predstavnici Skupštine općine, te predstavnici društveno-političkih organizacija. U jedinicama i kasarnama, pred svečanim strojem vojnika i starješina pročitat će se naredbe o nagradama, pohvalama i unapređenjima, a najbolji vojnički kolektivi i plovne jedinice RM dobit će posebna priznanja. U Domu JNA komandant Garnizona kapetan bojnog broda Dragoljub Bocinov i članovi štaba TO primit će predstavnike javnog i političkog života komune, te starješine i građanske osobe zaposlene u JNA koji odlaze u mirovinu. Također u Domu organizirat će se drugarsko veče i svečana priredba ansambla uz nastup »Prsti« iz Splita. Starješine Garnizona i članovi SUBNOR-a položiti će vijenac na spomen grobnicu palih boraca NOR-a na Raskrižju.

U čast praznika vojničke kolektive i plovne jedinice, ovih će dana posjetiti pioniri, učenici i omladina koji održavaju ti-

jesnu suradnju s pripadnicima Garnizona, i tom prilikom zajedno s rezervnim sastavom u kasarni »Rade Končar« prisustvovati taktičko-tehničkom zboru i predavanjima o »Stvaranju i razvoju JNA«. Starješine će, osim toga, održati predavanja o istoj temi u više radnih organizacija i škola. U svim šibenskim kasarnama postavljene su izložbe posvećene Danu JNA i 40. obljetnici ustanka i stvaranja oružanih snaga SFRJ, a takva izložba bit će pristupačna i građanstvu u Domu JNA.

U nizu kulturno-umjetničkih manifestacija izdajamo »Mladost u pjesmi, riječi i vještini«, te kviz znanja pod nazivom »Razvoj Titove armije« u kojem su sudjelovali učenici i omladinci naše općine.

Održano je i više sportskih susreta i turnira, među vojnicima i njihovim vršnjacima u omladinskim organizacijama i školama.

P. POPOVIĆ

Drug Tito govori borcima Prve proleterske brigade u Bosanskom Petrovcu 7. studenoga 1942. godine

Našoj Armiji

Ko nejakom dijete rasla si polako,
u srcima ljudi, boraca, drugova,
koji osim ruku svojih ništa imali nisu
al' volja jaka i želja za slobodom
stvorili te u granitnu stijenu
Armijo naša!

S alatkom u ruci,
bila si armija,
sa pušaka nešto,
opet si armija
sa topovima i tenkovima,
s avionima i brodovima
ista si armija.

Nije te oružje učinilo moćnom,
već srca naših hrabrih heroja,
u kojima mržnja na ropstvo
se budila,
a cilj životni jedini je bio
zemlju svoju jakom i slobodnom
stvoriti.

Armijo naša mila!

Armijo naša, majko života,
sigurni i mirni su snovi naši,
dok ti nad nama bdiješ,
dok ti ruke svoje širiš
nad domovima našim
nad Jugoslavijom majkom
o Armijo naša budna.

Pod vodstvom našeg voljenog Tita,
postala si simbol ljubavi i mira,
al' nitko te zaustaviti neće,
ako se crni oblak nad narodom tvojim
nadvije i prijeti
Armijo snago naša!

Hvala ti za dane mira,
hvala ti za škole i nauke,
hvala ti za sva proljeća, ljeta,
jeseni i zime,
hvala ti za plava čista neba,
hvala ti za sunce slobode
što nad nama blista,
Armijo naša!
Armijo Tita!

Anka Leković-Ninić
Studentska 21/17
Novi Beograd

Tradicionalni susret omladine i vojnika

U jedinici majora Stojkovića, održan je tradicionalni susret omladinskih organizacija MZ Zablaća, Šubičevca, Centra za robni promet i pripadnika jedinica Garnizona Šibenik. Izveden je kulturno-zabavni program uz učešće zabavnog orkestra Doma JNA Šibenik. Još jednom je potvrđena spremnost i odanost naših mladih za bratstvo i jedinstvo naroda i narodnosti, a produbljena je i veza između omladine i JNA.

Priredba je završena gromoglasnom pjesmom — Jugoslavijo.

M. K.

Jugoslavenska narodna armija - graditelj zemlje

Pripadnici Jugoslavenske narodne armije izvojevali su i ove godine na gradilištima širom zemlje mnoge velike radne pobjede. Vrijedne ruke neimara u vojničkim uniformama ostavile su za sobom kilometre izgrađenih i rekonstruiranih putova, nove mostove, pošumljene goleti... To su vrijedni praznički darovi vojnika svom narodu. Tako je bilo i u svim godinama poslijeratnim.

Za trideset i šest godina slobode pripadnici JNA su izgradili ili rekonstruirali više od 7.000 kilometara putova. Rađajući na trasi vojnici i starješine često su se suočavali sa mnogim nedaćama. Ali, nisu se predavali ni onda kada su i najsvremeniji strojevi gubili bitku sa prirodom i vremenom. Tako je bilo i prilikom izgradnje puta između Mojkovca i Đurđevića Tare, danas već daleke 1946. godine. Gradnja te saobraćajnice predstavljala je za to vrijeme svojevrsan poduhvat, jer je 46 kilometara puta trebalo izgraditi preko nedostupnih planinskih vrlet i litica. Na pojedinim dionicama vojnici su presijecali put viseći nad ponorom, privezani konopcima dugim i više od sto metara. Tako je bilo i kada su naši vojnici i starješine gradili putove: Bioče — Kolašin, Ulcinj — Vladimir, Foča — Tjentište...

Veliki entuzijizam ispoljili su pripadnici naše Armije i na gradilištima željezničkih pruga. U poslijeratnom periodu oni su izgradili više od 700 kilometara željezničkih kolosijeka. Jedna od prvih bila je pruga Šabac — Banja Koviljača — Zvornik u dužini od 74 kilometra. U jesen, te 1948. godine, iz dana u dan su se smjenjivali kiša, vjetar i snijeg. I pored svih nedaća norme su prebacivane i za četiri puta. Vojska je sudjelovala i u izgradnji pruge Samac — Sarajevo, Bihać — Knin, Nikšić — Titograd. Prije četiri godine ponovno su se sreli vojnici i omladinci na gradilištu pruge Samac — Sarajevo.

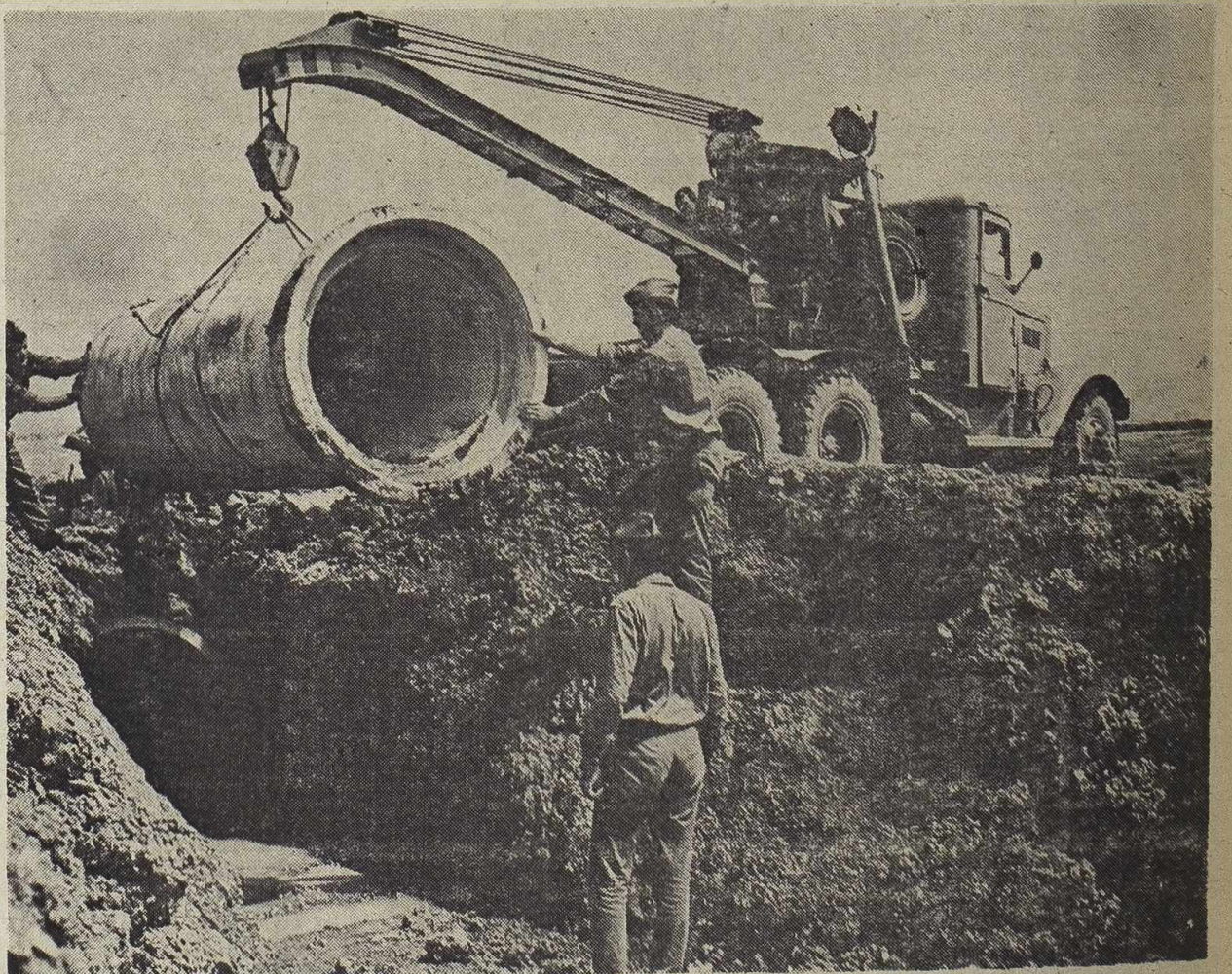
vo. U rekordnom roku uspjeli su završiti i drugi kolosijek ove saobraćajnice.

Usporedo s izgradnjom putova i pruga inženjerci naše Armije su podizali mostove. Od oslobođenja do danas oni su izgradili i rekonstruirali više od 1.000 mostova u ukupnoj dužini od 40 kilometara. Premošćene su mnoge rijeke, klanci, kanjoni. Neki od tih objekata predstavljali su tada mala remek-djela u oblasti mostogradnje. Sjetimo se, recimo, mosta Višegrad — Ustiprača, kraj ušća Lima u Drinu. Tada je prvi put u Jugoslaviji bila primjenjena takozvana lučna skela, raspona 110 metara. Na taj način je bilo omogućeno izvođenje radova na veoma teškom terenu, a istodobno su postignute i milijunske uštede.

Putovi, pruge, mostovi i tuneli, mada najznačajniji, nisu i jedini objekti u čijoj izgradnji su sudjelovali pripadnici JNA. To su i vodovodi, škole, bolnice, sportsko-rekreacijski centri. Mnogo podataka bi trebalo saopćiti da bi se njima predstavila svestrana pomoć pripadnika Armije stanovništvu prilikom raznih elementarnih nepogoda, ubiranju ljetine, pošumljavanju goleti, liječenju, dobrovoljnom davanju krvi...

Naša Armija je veliki rasadnik stručnjaka. I to je svojevrsan doprinos izgradnji zemlje. Ona vojnike osposobljava istodobno za ratne i »civilne« dužnosti. Od oslobođenja do danas diplome kvalificiranih majstora raznih struka steklo je više od milijun mladih ljudi, dok su služili vojni rok. Samo za vozače motornih vozila osposobljeno je 400.000 vojnika, diplome kvalificiranih kuhara dobilo je više od 300.000 a pekarski zanat izučilo je oko 60.000 vojnika. Za bolničare i saobraćajce obučilo se na desetine tisuća, za rukovaoce na raznim građevinskim strojevima oko 100.000 mladića iz svih krajeva naše zemlje.

(Servis »Tanjuga«)

Armija je uvijek bila spremna prva pomoći izgradnji zemlje

Primjer za primjer

(O jednom dvadeset i šestogodišnjem komandantu, njegovoj jedinici i jednoj kasarni...)

● Poručnika Vujaševića, molim.

— U redu, samo malo pričekajte.

Vojnik s porte nekud ode, pa se ubrzo vrati, traži legitimaciju. Potom otvara vrata i ja ulazim u krug kasarne Vojne policije, prostor koji ničim, osim besprijetnom urednošću, ne asocira na kasarne onakve kakve ih zamišljam. Pravi park. Borovi, grmovi ruža, živica. Baš lijepo izgleda! Dok idem u susret mom sugovorniku, koji me čeka pred glavnom zgradom, primjećujem znatljive i pomalo zatečene poglede vojnika koji, očito, nisu navikli da se ženska čeljad mota uokolo, s ove strane žice.

Prema izrazu lica visoka, mlada čovjeka u uniformi s poručničkim oznakama, znam da idem prema pravoj osobi.

● Trebam poručnika Vujaševića.

— Ja sam, izvolite samo, otići ćemo u moju radnu sobu.

Razgovorljiv, vidim. Putem mi već priča o tome kako su imali neke goste u kasarni, pa kako vojnici sad uređuju prostorije, nakon njihova odlaska.

Milutin Vujašević

U radnoj sobi divno grije, loži se peč na drva. Atmosfera za razgovor, i to ne »kratkog i jasnog« tipa, vojničkog...

● Dakle, poručnik Milutin Vujašević, komandant jedinice. Mladi ste, godina rođenja i odakle ste, budući da ne govorite baš domaći, zacijelo nisu vojna tajna...

— Pedeset i peto sam godišta, i najmlađi sam starješina ovdje. Svaki od ostalih mogao bi mi biti otac!

Inače, Crnogorac sam (a, a, detič, dobacuje kolega koji je sa mnom) rođen sam u Ivangradu. Ali, otac mi je bio milicionar, pa sam prokrstario cijelu Crnu Goru, Rijeku Crnojevića, Cetinje, Nikšić, gdje sam završio srednju školu. Poslije sam jednu godinu pauzirao, a onda upisao Vojnu akademiju. Prve dvije godine bio sam odličan student, tada sam imao manje novca... Poslije, kad sam bio bolje »financiran«, malo, malo sam snizio ocjene, ali, svejedno, u četiri godine nikad nisam pao na ispitu! Poslije Akademije svi mi moramo ići još u škole, za posebne specijalizacije. Istina, samo godinu, dvije. A nakon svega, obreo sam se u Šibeniku.

● Recite, je li vam drago zbog toga?

— Nevjerojatno mi se sviđa! Prva dva-tri mjeseca bio sam dosta usamljen i, nekako, neprihvaćen, nikog nisam poznavao. Lutao sam sam po gradu, »visio« doma, čitao... Srećom da strašno volim čitati. A onda je bila neka omladinska konferencija kojoj sam prisustvovao i upoznao svu silu cura i momaka. Sad ne znam koga ne znam među mladim svijetom u Šibeniku! Ne bih oдавде ni za šta! A pogotovo ne iz ove jedinice!

● Povod za ovaj razgovor je, naravno Dan Armije, a za takvu priliku razgovarati je moguće samo s vojnikom, odnosno starješinom. Vi znate da je izbor pao na vas, znate, valjda, i zašto...

— Ma, to je zbog ove naše jedinice, koja je jedna od najboljih u zadnjih nekoliko godina, a ja sam ovdje jedan od starješina, pa tako... Ovo vam je jedan homogeni kolektiv, ko porodica smo. Gotovo da nikad nisam morao podviknuti na nekog vojnika. To su sad sve mladi ljudi, završeni srednjoškolski s kojima se može razgovarati, oni brzo prihvaćaju znanje.

● Ima li koji zemljak?...

— Meni su svi vojnici isti. A ima, ima i jedan Crnogorac, vojnič je da ga nema, ne zato što je zemljak, nego stvarno...

— Ti mladići su Vojna policija. Civilni milicionari su već ozbiljni ljudi, stariji, a ovo su tek završeni srednjoškolski. A posao koji rade je posve ozbiljan. Valja dobro raditi s njima... Da mi toj, gotovo dječi, dajemo u ruku palicu, oružje, a da bi oni to doživjeli na pravi način, valja s njima raditi i raditi... Vojnik ponekad ne shvaća starješinu, on dođe i ode, a ja, mi, mi smo uvijek tu, moramo svakog od njih pratiti, stimulirati ga, obučiti. Ovo je užasno odgovoran posao! Kad neki direktor upropasti radnu organizaciju, materijalno, on za to odgovara ova-ko ili onako, ali, ja ovdje ne radim s materijalnim dobrima, ja radim s ljudima. A s ljudima vam je najteže raditi. Zamislite koja je to odgovornost, zamislite da neki vojnič ostane bez malog prsta, znate li što to znači!!! Nastojim sa svojim vojnici-ima raditi što ljudski, nastojim im ući pod kožu i obučiti ih ko vojnike i priskočiti im kao ljudima. Posao je to težak, ali uz pomoć starješina...

● Da, i vi imate svoje starješine...

— To su najbolji starješine u Šibeniku! Ovo je kolektiv u kojem se ne odvaja stariji od mlađega, i samo takav kolektiv može biti dobar. Završio sam školu, i naučio mnogo teorije, ali moji starješine ovdje, to mi je bila i još je uvijek, druga škola. A i drugovi su. Bio sam odsutan iz Šibenika šest mjeseci, supruga mi je bila sama, ali, isto kao da sam i ja bio tu! Stalno su zvali, pitali, treba li što, bili pri ruci.

● Supruga vam je Šiben-ka?

— Ne, Šumadinka. Radi u Zavodu za urbanizam. Imamo već i stan i, tako dobro nam je...

● Kad smo već malo zašli u »civilnije vode«, što ne znači da o jedinici i kasarni još neće biti riječi, recite, kako živite izvan ovog kruga, što radite kad niste u uniformi?

— Najviše volim čitati, sve što mi dođe pod ruku, a osobito povijesnu literaturu. Onda, volim sport, košarku. Zna te, sad me vidite ovako u uniformi, ali u gradu, ja sam jedan od onih u trapericama i da ste me prije takvog vidjeli, još ne biste vjerovali da je to neki komandant jedinice. Nitko tko me vidi na ulici ne bi pomislio, koliko odgovoran posao radim...

● A vaša jedinica Vojna policija, što ona zapravo radi? Onoliko koliko se to može, htjela bih je približiti čitaocima...

— Većinu stvari koju radi i civilna milicija. A to znači čuvanje reda, mira, čovjeka i materijalnog dobra u ovoj zemlji. Bilo što ako se dogodi, kakav udes, a vojna policija se tu nađe, ostaje i intervenira na samom mjestu, bez obzira na to da li je riječ o civilnim problemima. Mi izvanredno surađujemo sa Sekretarijatom unutrašnjih poslova, a ta suradnja je i prijeko potrebna. Eto, to vam mi radimo.

A vojska danas, nije to kao nekad. Ima ovdje i šale, smijeha, uvjeti života su sve bolji, radi se, ali ima i slobodnog vremena. Tada se vojnici bave sportom, fotografiraju, uređuju krug kasarne. Borimo se ovdje za svaki bor, svako stablo, i kad radimo neke objekte izvedemo to tako da se ne uništi dio ove naše krasne oaze na koju smo svi ponosni. Naš vojnič kad ide kući na odsustvo, donese neku sadnicu boriča, ili izade u grad, pa kupi sjeme za ružu...

● Izgleda po svemu, da je poručnik Milutin Vujašević jedan od onih sretnih ljudi, koji vole svoj poziv?

— Jesam. I volim. Vojska je škola za čovjeka. Tu nađeš druga, prijatelja, stvari koje se ovdje doživljavaju, nikad se ne zaboravljaju. Bio sam nekad razmažen, od majke, roditelja, a u vojsci najprije moraš naučiti voditi računa sam o sebi. O svakom detalju.

● A narav, crnogorska, mislim...

— Jes', tvrdoglav sam, kad nešto zapnem, ako sam u pravu, izgorit ću. Ako nisam, ne volim se ispričati, onako, direktno, ali, ispričavam se ja dugo i na svoj način. Ali, ponavljam, kad sam u pravu, onda išćeram stvar na čistu...

Kava je popijena, čaj je popijen, razgovoru je kraj. Svemu dođe kraj, i tako to... Nije iz kurtoazije, ali, i na povratku do izlaza zaista se divim lijepo uređenom krugu kasarne, borovima, grmovima ruža, živicama, putićima i stepeništima. Za primjer, nema šta.

Jordanka GRUBAČ

Šibenski ustanici u Lici 1941. (4)

Četvrta grupa sa zadarskog područja

OVAJ posljednji nastavak teme o ustanicima sa šibenskog područja posvećen je angažiranju šibenskih komunisti i organizacija NOP-a u prihvatu i osiguranju ustanika sa zadarskog područja koji su predstavljali četvrtu dosta jaku i dobro organiziranu grupu koja je s našeg terena pošla u Liku početkom prosinca 1941. godine.

Tu grupu koju su predvodili Ante Banina i Stanko Parmač sačinjavalo je 12 ustanika iz Iža Malog, 7 iz Iža Velikog, 4 sa Molata, 3 iz Savara (na Dugom otoku), 3 iz Luke, a jedan je bio iz Žmana. Ukupno 30 boraca.

Opće je poznato da je Okružni komitet za sjevernu Dalmaciju sa sjedištem u Šibeniku rukovodio svim partijskim i narodnooslobodilačkim snagama na tom području. Tako je ova grupa ustanika sa zadarskog područja bila krenula prema području Tribunj — Vodič po zahtjevu OK. Tribunjci su bili dužni da ih dočekaju i prihvate.

Prema planu Okružnog komiteta KPH Šibenik ta grupa boraca trebala je preko Kornata stići noću 6/7. prosinca 1941. godine u Tribunj-Sovlje. Borce iz Iža trebali su dočekati odgovorni članovi Partije iz Vodica Nikola Grgurev, a iz Tribunja sekretar partijske organizacije Jozo Cvitan. Međutim pošto su zadarski ustanici stigli ribarskim brodom te noći veza nije funkcionirala i tu ih nitko nije dočekao. Nastao je nesporazum jer je Ante Banina (na osnovi ranije uspostavljene veze) potražio u Tribunju Antu Krapljanova, a njega nije našao jer je ovaj s prvom grupom bio krenuo u Liku. Banina se snašao na taj način što je grupu privremeno povukao na Kornate, a on osobno pošao u Šibenik da uspostavi vezu i utvrdi uzrok »kratkog spoja«. Ubrzo se sve riješilo. Grupa je prihvaćena i nesporazumi zbog zakašnjenja zadatka bili su odstranjeni. Drugovi sa zadarskog područja primljeni su u sredini ustanickog vodičko-zatonsko-tribunjskog punkta s oduševljenjem i pažnjom.

U nedavno objavljenoj knjizi »Tribunj u NOB-u« (1979.) u vezi s dočekom zadarskih ustanika u to vrijeme dato je ovo objašnjenje.

»... Očito je da je organizacija veze zatajila, ali ostala je tajna gdje je i kod koga zatajila, posebno prve noći. Utvrđeno je da su direktivu dobili partijski radnici (koje navodimo — prim. p.) ali...« pogrešno su shvatili mjesto lokacije dočeka, zato se i desilo da su otišli čekati na drugom mjestu. Očito je bila pogrešna direktiva OK Šibenik...« I dalje: »Činjenica je, konačno, da je slijedeće noći grupa dočekana na području Sovlje, da su im komunisti i skojevci iz Vodica, Zatona i Tribunja priradili srdačan do-

ček, da su ih primili kao svoje drugove, da su ih otpremili, ispratili i osigurali im i vezu za nastavak njihova uspješnog puta u Liku.«

Zaista je bilo tako.

Vodiči ove grupe bili su Vodičani Milo Vlahov i Ivo Maras.

Nadomak južne Like i ova grupa imala je teškoća u vezi sa djelatnošću stanovitih protetničkih nastojenih ljudi. Kakva je situacija bila, najbolje se ogleda iz ovog detalja:

— U Dubokom Dolu među poštenim ustanicima bilo je i četničkih nastojenih ustanika koji su gotovo u stopu pratili Dalmatince. Oni su se otvoreno izjašnjavali kao četnici, što našim ljudima to nije smetalo jer se još uvijek nisu diferencirali i postali neprijatelji. Postojao je izvjesni četnik, Spiro Lukić, koji bi prilazio partizanskim grupama i predlagao, da dadu oružje »pa će ih oni sakriti«, jer, navodno »Talijani znaju za njihov pokret i ako se uhvate s oružjem...«

Stanko Parmač

Na takav zahtjev jednom prilikom Stanko Parmač je odgovorio »Glavu dam, ali oružje ne dam.«

Takvi su bili svi odreda borci Hrvati iz Dalmacije koji su po odluci Partije 1941. godine krenuli u Liku da se sjedine sa ličkim ustanicima — Srbima u zajedničkoj borbi protiv okupatora i domaćih izdajnika svih boja.

Kada je i ta četvrta ustanicka grupa došla u Liku i spojila se sa prethodne tri, u kojima je bilo najviše Šibenčana, sredinom prosinca 1941. od nje je formirana posebna četa koja je ušla u sastav čuvenog ustanickog bataljona »Marko Orešković« kao njegova treća četa. Komandir je bio Stanko Parmač, učitelj iz Opuzena, a politički komesar Ante Banina, komunist iz Iža.

Ubrzo je ova četa dobila svoj pravi naziv — »Prva hrvatska partizanska četa«.

(kraj)

Dragutin GRGUREVIĆ

Sjednica Komiteta OK SKH

Podrška razvoju alumijske industrije

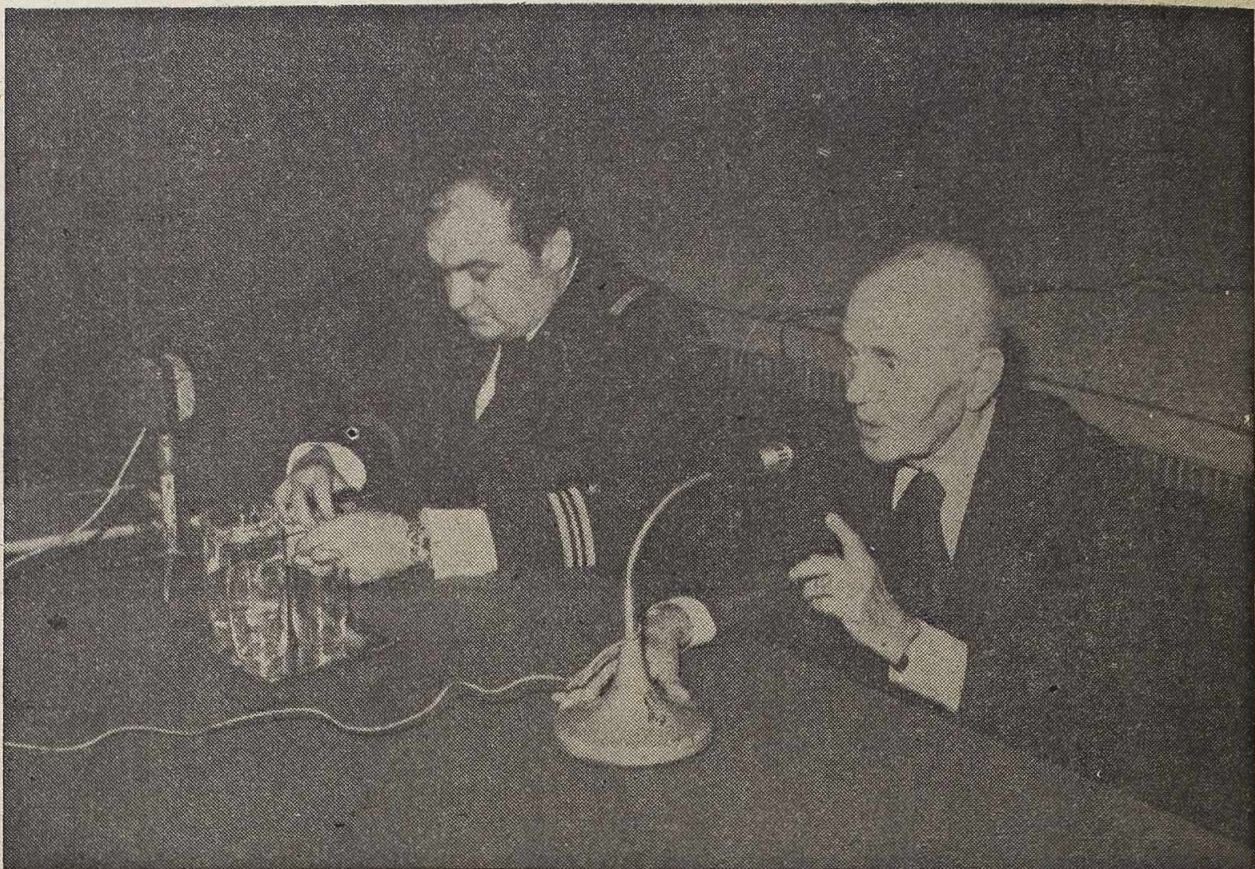
Što hitnije donijeti konačan stav o budućnosti Tvornice glinice ● Pravi put razvoja alumijske industrije mora biti jačanje programa finalizacije ● Još uvijek ne postoji prava slika stanja u odgoju i obrazovanju ● Izuzetno teško stanje na području Perkovića mora biti, barem djelomice, riješeno

Sve dok se ne da decidirano mišljenje o konačnoj budućnosti »Jadralske« Tvornice glinice, ne može se prići završnim aktivnostima na organiziranju SOUR-a Industrije aluminija »Boris Kidrič«. Takav stav zauzeli su na posljednjoj sjednici članovi Komiteta Općinske konferencije Saveza komunista, istakavši da se i šibenska društveno-politička zajednica mora potruditi da se što prije riješi status »Jadralske«. U uvodnom izlaganju koje je podnio Zdravko Petković, predsjednik poslovnog organa SOUR-a Industrije aluminija, naglašeno je da se poslovdni organ u proteklom periodu, u najvećoj mjeri aktivirao upravo na rješavanju ovog problema, tako da su aktivnosti na organizaciji SOUR-a bile znatno umanjene. Ipak, značajan dio posla već je obavljen. Doneseni su samoupravni opći akti na razini radnih organizacija udruženog rada, te organizirani poslovdni i samoupravni organi. Preostalo je, međutim, da se izrade i donesu akti na razini buduće složene organizacije.

Na sjednici, kojoj su prisustvovali i predsjednici ostalih društveno-političkih organizacija i društveno-političke zajednice, raspravljeno je i o mogućnostima daljnjeg razvoja industrije aluminija u našoj općini. Kako su istakli sudionici rasprave, pravi put razvoja mora biti zasnovan na jačanju programa finalizacije. Veoma značajno mjesto u aktivnostima, na planu razvoja, mora zauzeti i osnivanje Centra za aluminij koji bi ubuduće, kao što

je to slučaj s ostalim industrijskim granama, trebao biti nosilac razvoja.

Duga i konstruktivna rasprava vođena je o stanju i negativnim pojavama u odgoju i obrazovanju na području naše općine. Potaknuta analizom koju je izradio Zavod za prosvjetno-pedagošku službu SR Hrvatske, Komisija za ideološko-politički rad i informiranje Komiteta Općinske konferencije Saveza komunista uputila je svim osnovnim organizacijama SK u odgojno-obrazovnim ustanovama u našoj općini zahtjev da ispituju i analiziraju stanje u svojim sredinama. Nažalost, na vrijeme i kvalitetno tu obavezu izvršili su komunisti samo triju osnovnih škola i to »Simo Matavulj«, »Mate Bujas« i »Lozovac«. Kako najveći broj OOSK nije ozbiljno prišao realizaciji ovog zadatka, prava slika stanja, kako je istaknuto, nije ni približno dobivena. Naglašeno je da je najveći broj problema prisutan u Centru za odgoj i usmjereno obrazovanje. Prema analizi tamošnje OOSK, međutim, većih problema nema. Raspravljajući o uzrocima zbog kojih dolazi do negativnih pojava, potvrđena je konstatacija izrečena i u republičkoj analizi, prema kojoj se u provođenju društvene i pedagoške akcije na preobražaju odgoja i obrazovanja više pažnje posvećivalo normativnom reguliranju reforme i izradi nastavnih planova i programa nego razrješavanju konkretnih odgojnih problema i unapređivanju odgoja. Slabo stanje posljedica je i kvalitetno sačinjenih i, u najve-

Dr Pavle Gregorić u Šibeniku

Istaknuti revolucionar i član Savjeta federacije, dr Pavle Gregorić boravio je u srijedu u našem gradu. Ugledni gost evocirao je, u Domu JNA, starješinama šibenskog garnizona i građanskim osobama u službi JNA, uspomene na trenutke stvaranja naše Armije. Dr Pavle Gregorić posjetio je za boravka u Šibeniku i OŠ »Rade Končara«, Spomen park streljanih na Šubičevcu, te razgledao kulturno-povijesne znamenitosti grada.

ćem broju slučajeva, nerealiziranih programa idejnog odgoja učenika osnovnih i srednjih škola, te usmjerenje rada OOSK koje su najveću pažnju posvećivale financijskim kadrovskim i usko obrazovnim problemima. Teret odgovornosti za takvo stanje, koje je ipak zabrinjavajuće, pada u jednoj mjeri i na općinsku omladinsku organizaciju, koja, kako je rečeno, nema potpuno jasan idejno-odgojni program rada s mladima.

Važno je istaknuti, da ciljevi pokretanja aktivnosti na izradi analize i rasprave u Komitetu nisu hvatanje krivaca. Najvažniji zadatak mora biti dobivanje prave, kvalitetne slike stanja prema kojoj bi se ubuduće morale usmjeravati sve aktivnosti na rješavanju ove problematike. Stavom da idejno-obrazovni proces nije isključivo stvar školskih institucija, Komitet je jasno ukazao na neophodnost da se u rješavanje odgojno-obrazovnih problema mora uključiti šira društveno-politička zajednica. Prvi koraci bit će upoznavanje

komunista u školama s najbitnijim zaključcima sjednice i organiziranje akcionih tematskih konferencija na kojima će se zajedno pokušati iznaći optimalna rješenja.

I ovom prilikom članovi Komiteta OK SK raspravljali su o kolektivnim ostavkama društveno-političkog rukovodstva pet mjesnih zajednica s područja Perkovića. »Ne povlačimo se od zadataka, ali smo na ovaj korak bili prisiljeni jer nemamo ni utjecaja niti ugleda među stanovnicima naših mjesnih zajednica«. Ovim riječima, kako je članove Komiteta informirala radna grupa zadužena da ispita uzroke zbog kojih su ostavke podnesene, društveno-politički radnici s područja Perkovića obrazložili su ovaj potez. Takav postupak ipak nije opravdan i do njega je došlo zbog neorganiziranosti i slabosti idejne snage društveno-političkih radnika u ovom, istočnom, dijelu naše općine.

Ipak, kako je odlučeno, neophodno je što prije pružiti

pomoć ovom kraju. Članovi radne grupe, koja je u perkovićkom kraju boravila krajem prošlog tjedna, ukazali su na krajnje tešku situaciju. Stanovnici ovog dijela naše općine, naglašeno je, nemaju mogućnosti da ostvaruju ni minimum općih društvenih potreba. Dovoljan je primjer prodavaonica mješovitom robom u kojoj inventar nije promijenjen više od 40 godina. O opskrbi, pružanju zdravstvenih usluga, obrazovanju i mogućnostima društveno-političkog rada da i ne govorimo. Radna grupa izradit će, kako je odlučeno, konkretan program mjera na osnovi kojeg će se odrediti nosioci pojedinih oblika pomoći. Uz društveno-političku zajednicu općine, značajnu pomoć trebaju pružiti i radne organizacije čiji radnici žive na ovom području. Akutan problem ceste treba da riješi Poduzeće za ceste dovođenjem ove, trenutno teško prohodne, prometnice u vozno stanje.

Mirko SEKULIĆ

Sijećanje na 1941. godinu

Tvornica „Inchiostri“ - rasadište boraca

Politička aktivnost u tvornici tjestenine »Inchiostri« gdje sam bio zaposlen u 1941. godini sastojala se u idejnom pripremanju radnika za oružanu borbu protiv okupatora. Odmah po okupaciji naše zemlje bila je formirana simpatizerska grupa u koju su bili okuhvaćeni svi radnici. Rad se sastojao u prikupljanju priloga u novcu i materijalu, bacanju letaka, pisanju parola i drugim akcijama. Sa simpatizerskom grupom redovno su se održavali sastanci bilo u tvornici ili u kućama pojedinih radnika. Na tim sastancima čitao se ilegalni materijal a radnici se pripremali za pojedine akcije koje je partija organizirala. Na sastancima je dolazio Ante Baranović koji je davao smjernice za daljnji

rad. On je redovno dolazio na naše sastanke naoružan, pa je to davalo ohrabrenje u slučaju provale.

Iako u tvornici nijedan radnik nije bio organiziran član KPJ, velika većina radnika je bila idejno povezana uz Partiju i spremna da se odazove svakoj njenoj akciji. Bilo je drugova koji su vapili za revolucijom, svijesni da će jedino borbom doći do svojih prava i slobode. To najbolje svjedoči odazov četvorice radnika za odlazak u Španjolsku, zatim sudjelovanje u raznim štrajkovima, demonstracijama kao i manifestacijama.

Kolektiv ove male tvornice isticao se aktivnošću i borbom za ostvarivanje svojih prava još prije rata i solidarisirao se sa svim akcijama

koje je Partija u to vrijeme organizirala. Nikakve makinacije kapitalista ni prijetnje nenarodnog režima stare Jugoslavije nisu mogli slomiti čvrstinu i rješenost kolektiva da se bori za poboljšanje ekonomskog položaja radnika. 1938. godine, kada je izbio štrajk radnika splitskog brodogradilišta, provedena je akcija da u znak solidarnosti šibenski radnici obustave rad i stupe u protestni štrajk. Naš kolektiv je o tome obavijestio Ante Bego-Giljak i direktivu prenio našem kolektivu preko Bože Blaževića. Čim smo je primili smjesta smo obustavili rad. Sa štrajkom su se solidarizirali svi radnici. Poslodavac videći da je obustavljen rad zahtijevao je da se rad nastavi, ali njegova upornost je ostala bez

uspjeha. Videći da ne može slomiti otpor radnika stao je prijetiti da će nas nekoliko izbaciti sa posla bez otkaza. Čim se saznalo za štrajk, došla su četiri člana Hrvatske seljačke zaštite sa štapovima i tražili da se odmah prekine sa štrajkom. Preko jednog našeg druga saznali smo da ukoliko se ne obustavi štrajk da će nekoliko nas poslati na robiju. Sve prijetnje i makinacije da se slomi jedinstvo radnika i nastavi rad ostali su bez uspjeha. Štrajk je nastavljen sve do direktive za obustavu štrajka.

U 1939. i 1940. godini, većina radnika pripadala je antifašističkom frontu i bila u Stranci radnog naroda i aktivno sudjelovala u ideološko-političkom radu i prikupljanju »Crvene pomoći«. 1940. godine, za vrijeme dok smo bili pozivani na vojne vježbe u vojsci smo održavali sastanke. Tako smo za vrijeme vojne vježbe u Benkovcu održali dva sastanka simpatizerske grupe, kojima su prisustvovali Božo Blažević, Ante Belamarić i drugi.

Iz takve svijesti razvila se politička aktivnost naših radnika koji su odmah po kapitulaciji stare Jugoslavije bili spremni da stupe u oružanu akciju protiv okupatora. U 1941. godini, sa prvom grupom u partizane su otišla dva radnika, i to Božo Blažević i Ante Belamarić (poginuo u V ofenzivi). U kasnijem periodu u partizane su otišli svi radnici, osim dvojice starije dobi.

U 1941. godini, tvornica je služila u stanovitom smislu kao punkt gdje se donosio razni propagandni materijal, naoružanje i drugi materijal koji se je prikupljao i odatle slao na razne strane. U prvom periodu bilo je prikupljeno tri pištolja s nešto municije, veće količine razne robe i novca koje je upućeno na određeno mjesto. U tvornicu se često donosio propagandni materijal koji je bio namijenjen za predio gornji Varoš, Vanjski, Baldekin i Mandalinu. Ovaj materijal se redovno i bez teškoća slao na određena mjesta.

Marko PILIZOTA
SPLIT

Poslije skupova u OOSK

Općinska izborna konferencija u siječnju

Izuzetno važni, s obzirom na sadašnju nepovoljnu društveno-ekonomsku situaciju u našoj zemlji, izbori u osnovnim organizacijama SK, na području naše općine, protekli su zadovoljavajuće. Iako još nije istekao krajnji rok, u kojem su OOSK obavezne dostaviti Općinskoj konferenciji SK zapisnike s izbornih sastanaka, ocjenjuje se da su gotovo sve OOSK ostvarile plan izbornih aktivnosti.

Velik problem partijskim organizacijama predstavljao je, za razliku od prošlih izbora, znatno reducirani vremenski period u kojem je trebalo provesti sve predizborne i izborne aktivnosti. Da su sve predviđene radnje osnovne organizacije SK ipak uspjele ostvariti u predviđenim rokovima zaslužna je kvaliteta i obimna organizaciono-tehnička podloga koju je izradio Komitet OK SK. Izraz dom i donošenjem uputstava o provođenju izbora, organiziranjem seminara za sekretare svih partijskih organizacija, aktiviranjem svih članova rukovodstva općinske partijske organizacije, te drugim aktivnostima, Komitet i Općinska konferencija SK u mnogome su olakšali rad svim osnovnim organizacijama.

Uza sve to, ipak, manji broj OOSK nije u predviđenom roku proveo predizbornu aktivnost. Problema s rokovima posebno je bilo u seoskim mjesnim zajednicama. Da bi se inicirale i ubrzale predizborne radnje, organiziran je i poseban sastanak aktivista zaduženih za praćenje rada OOSK u tim sredinama.

Uz odstupanja od predviđenih rokova, problem su predstavljala nepridržavanja manjeg broja partijskih organizacija donesenim kriterijima. Do nesporazuma je dolazilo u malom broju organizacija, uglavnom zbog neshvaćanja demokratske suštine izbora.

Misleći da se izdvajanjem jednog kandidata krše demokratski principi, komunisti u nekim OOSK izlazili su na izborne sastanke s većim brojem prijedloga članova novog rukovodstva. Najjednostavnije obrazloženje neprihvatljivosti ovakvih postupaka izneseno je i na 16. sjednici CK SKH gdje je, između ostalog, rečeno: Demokratska suština izbora u Savezu komunista, pa i u društvu, u cjelini, i jest u funkciji odnosno koncepciji procesa isticanja i predlaganja kandidata, a ne u biranju prilikom glasanja na konferenciji. Samo glasanje najčešće, i nije niti može biti biranje, već verificiranje kandidata, koji su — ako je proces isticanja i predlaganja organiziran kako treba — prošli proceduru koja po svojoj prirodi predstavlja najdemokratskiji način konstituiranja rukovodećih organa.

U malom broju OOSK, na području naše općine, isticanje većeg broja kandidata rezultiralo je blažim oblicima dijeljenja organizacija, što je prema politici Saveza komunista neprihvatljivo. U ovom vremenu kad se radi na daljnjoj, pa i potpunoj ideološko-političkoj izgrađenosti članova Saveza komunista ovakvi, rijetki, negativni primjeri ne predstavljaju značajan problem.

Nakon realizacije izbornih aktivnosti sve osnovne organizacije prići će, prema novoj odluci CK SKH, izboru delegata koji će sačinjavati općinska, međuopćinska, republikano odnosno savezna rukovodstva SK. Reorganiziranje općinskog partijskog rukovodstva, prema kojem će najviši organ biti Komitet, a ne kao dosad Konferencija, bit će završeno do kraja siječnja iduće godine, kada će biti održana Općinska izborna konferencija.

M. SEKULIĆ

Sjednica Izvršnog vijeća SO

Privreda u raskoraku s planovima

Prema dosad ostvarenim privrednim rezultatima ove godine planirana realizacija neće biti ostvarena. Ta ocjena proizšla je iz analize općine 1981. — 1985. u ovoj godini koja je bila jedna od najvažnijih točaka sjednice Izvršnog vijeća Općinske skupštine. Pri razmatranju mogućnosti privrednog razvoja u narednoj godini istaknuto je da će ovogodišnji rezultati privrede bitno utjecati na kretanja u novoj godini, te da privreda naše općine zbog nedovoljno uspješnog ostvarivanja stabilizacijskih zadataka u ovoj godini ulazi u novu s naglašenim teškoćama.

SKUPLJI TELEFONSKI PRIKLJUČCI

Veći iznos za telefonske priključke (od 20.000 do 50.000 dinara) te povećanje telefonske preplate bit će jedan od izvora kojima će se namaknuti dio sredstava za razvoj PTT prometa. Utvrđeno je to SAS-om o izgradnji i financiranju kapaciteta PTT mreže na području šibenske općine za naredno srednjoročje. Potrebna sredstva iznose oko 410 milijuna dinara.

»SOLARIS« — IPAK POZITIVNO

Kronični gubitak hotelski kolektiv »Solaris« završit će ovu godinu bez gubitaka. To predviđanje koje se temelji na dosadašnjim rezultatima nije dovoljno za zadovoljstvo jer je riječ samo o ovogodišnjem poslovanju bez opterećenja po sanacijskim kreditima. Stoga se stanje u »Solarisu« i dalje ocjenjuje složenim i teškim pa ozdravljenju ovog kolektiva predstoje još brojni zahvati. Među aktualnim problemima su materijalno-tehnički, kadrovski i organizacijski.

VEĆA KOMUNALNA NAKNADA

Sadašnja komunalna naknada ne odgovara stvarnom stanju i potrebama, pa stoga predstoji njeno povećanje. Odluku o tome usvojilo je Izvršno vijeće. Prema prijedlogu povećanja komunalne naknade iznosit će 20 para po četvornom metru stambene površine, za industrijske i turističko-ugostiteljske 30 para, a za ostale površine na području naše općine 1 dinar.

Iz SIZ-a stambene oblasti

BORCIMA NOR-a ODOBRENO 109 STANOVA

Veliki broj sudionika NOR-a nastoji riješiti stambeni problem svoje djece i unučadi. Samoupravni sporazum o izdvajanju i raspoređivanju sredstava za zadovoljavanje stambenih potreba još nije prihvatilo nekoliko radnih organizacija. Na konačnu listu redoslijeda prvenstva pristigle 33 žalbe, od kojih su samo dvije uvažene

Pravo na stan i kredit

Pravilnikom o dodjeli stanova i kredita za adaptaciju stanova sudionicima NOR-a općine Šibenik, pravo na stan ili kredit imaju borci NOR-a koji primaju novčanu pomoć po Zakonu o materijalnoj i zdravstvenoj zaštiti, zatim sudionici NOR-a kojima je sudjelovanje priznato u dvostrukom trajanju do 30. lipnja 1944. godine, ratni vojnici invalidi od I do IV grupe bez obzira na to kada su stupili u NOR, te sudionici NOR-a do 3. studenoga 1944. godine, koji su u NOR stupili mlađi od 18 godina života, a kojima je staž priznat u dvostrukom trajanju. Isto tako, to pravo imaju braćni drugovi i roditelji palih i umrlih boraca koji su bili sudionici NOR-a do 30. lipnja 1944. godine, umrlih ratnih vojnih invalida od IV do VI grupe, kao i djeca palih i umrlih boraca i ratnih vojnih invalida, koja su stalno nesposobna za privredivanje. Navedenim pravilnikom pravo na dodjelu stana ili kredita nemaju mirodopski vojni invalidi, jer Samoupravnim sporazumom iz 1979. godine nije predviđeno da se izdvaja za tu kategoriju invalida, iako oni svoja prava ostvaruju po istim propisima kao i ratni vojni invalidi. Zato se u zadnje vrijeme čine posebni napori, da se kod predstojeće izmjene Pravilnika i ovoj kategoriji invalida prizna pravo na dodjelu stanova ili kredita. Svi su izgledi da će se u tome i uspjeti, jer su nadležni organi u SR Hrvatskoj u tom smislu dali svoju preporuku, koju je podržalo Predsjedništvo Općinskog odbora SUBNOR-a. Odborom Pravilnika također je predviđeno, da se dodjela stanova i kredita vrši jedino na osnovi provedenog postupka bodovanja i liste redoslijeda prvenstva koju predlaže komisija Odbora za izgradnju i rješavanje stambenih potreba sudionika NOR-a, koji je organ Skupštine SIZ-a stambene oblasti. Konačnu listu utvrđuje ovaj Odbor i odlučuje, kojem će se sudioniku dodijeliti određeni stan, odnosno koliko će se pojedinci-ma dodijeliti kredita.

Razmotreni svi zahtjevi

Do kraja srpnja 1980. godine Komisiji je pristiglo 263 zahtjeva za dodjelu stana i 532 za dodjelu kredita. Nakon što je snimila situaciju na terenu i temeljito razmotrila sve zahtjeve, Komisija je izradila listu redoslijeda prvenstva za dodjelu stanova, kojom je obuhvatila 107 sudionika NOR-a. Za ostale podnoseće zahtjeva predložila je da se ne uvrste u listu, jer je ustanovila, da svi imaju riješeno stambeno pitanje ili im organizacija udruženog rada ili radna zajednica zaposlenog bračnog druga nije dala suglasnost za participaciju pri kupnji stana. Osim toga, mnogi od njih nisu ispunjavali kriterije propisane Pravilnikom. Komisija je ta-

kođer predložila, da se 434-orici sudionika NOR-a odobri kredit u visini od 22 milijuna 250.000 dinara, od čega je u 1980. godini isplaćeno 10.350.000, dok će se ostatak isplatiti od sredstava koja će se ostvariti u 1981. i 1982. godini.

Takav prijedlog komisije Odbor je u potpunosti prihvatio, te utvrdio listu redoslijeda prvenstva za dodjelu stanova i kredita, na koju je svaki podnositelj zahtjeva imao pravo prigovora. Osim toga, Predsjedništvo Općinskog odbora SUBNOR-a i mjesna udruženja također su mogli dostaviti svoje primjedbe i mišljenja, dok je onima, koji nisu bili uvršteni u listu, pismeno su obaviješteni o razlozima izostavljanja. U zakonski određenom roku stigao je 101 prigovor, dok je Predsjedništvo SUBNOR-a do stavilo svoja opširna mišljenja, prijedloge i sugestije. Od mjesnih udruženja također je stiglo 19 mišljenja i prijedloga, koja, međutim, nisu bila potkrepljena određenim činjenicama. U radu komisije posebno je primijećeno, da veliki broj sudionika NOR-a podnošenjem zahtjeva za dodjelu stana želi riješiti stambeno pitanje djeci ili unučadima. Naravno, da se takvim zahtjevima nije udovoljilo. Nakon svestrane rasprave svakog pojedinog prigovora Odbor je uvažio 9 prigovora, dok su ostali odbijeni kao neosnovani.

Početkom lipnja ove godine Odbor je utvrdio konačnu listu redoslijeda prvenstva za dodjelu stana, prema kojoj će 69 sudionika NOR-a dobiti jednosoban stan, 27 sudionika dvosobne, a 13 sudionika trosobne stanove. Dakle, na listi je bilo ukupno 109 kandidata za dodjelu stanova.

Međutim, na nju je stiglo 33 žalbe, od kojih su na posljednjoj sjednici Skupštine SIZ-a uspješno riješene dvije, a druge nisu prihvaćene, tako da se morao upotrijebiti postupak i donijeti nova odluka. Konačnom odlukom dodijeljen je 21 jednosobni stan, 13 dvosobnih i 12 trosobnih stanova, dok se nepodijeljeni stanovi nalaze u jednom od objekata u predjelu Vidici, koji je još u gradnji.

Novi samoupravni sporazum

Svakako je potrebno napomenuti, da u 1981. godini nije isplaćen ni jedan dinar na ime kredita za adaptaciju stana sudionicima NOR-a, jer nije bio prihvaćen Samoupravni sporazum o izdvajanju i raspoređivanju sredstava za zadovoljavanje stambenih potreba. Zaključen je tek 17. studenoga ove godine, iako ga još nisu prihvatili SOUR Aluminijaska industrija »Boris Kidrič«, RO »Trgovina« iz SOUR-a »Šibenik«, RO »Elektra«, kao i još neke manje radne organizacije. Prema odredbama zakona, sve one od 1. siječnja ove godine neće moći koristiti sredstva za stambene potrebe dok ga ne prihvate, iako će Samoupravni sporazum stupiti na snagu, objavljivanjem u Službenom vjesniku općina Drniš, Knin i Šibenik. Isto tako, njegovim stupanjem na snagu, moći će se koristiti blokirana sredstva na bankama za određene namjene, pa i za rješavanje stambenih potreba sudionika NOR-a.

Lj. JELOVČIĆ

JUBILEJ OŠ »LEPA ŠARIĆ«

Nizom aktivnosti obilježena je 20. godišnjica djelovanja osnovne škole »Lepa Šarić«. Na svečanoj sjednici su, uz predsjednika Skupštine općine Vinke Guberine, prisustvovali i direktori svih šibenskih osnovnih škola, te predstavnici prijateljske škole »Marko Orešković« iz Zagreba. O povijesti te škole, koju je u minulom razdoblju

završilo preko 2500 učenika, govorila je predsjednik Savjeta škole Danica Karađole. Tom prilikom podijeljena su priznanja radnicima i umirovljenicima ovog kolektiva. Svečanoj proslavi pridružili su se i učenici izložbom svojih radova i prigodnom priredbom koja je održana u Kazalištu.

Z.K.

Hoće li „Solaris“ postati OOUR „Francka“

Odvajanje „Solarisa“ - bespredmetno

»Šibenikina« osnovna organizacija udruženog rada »Solaris« u posljednje je vrijeme u središtu pažnje. Ne samo zbog pozitivnih devetomjesečnih rezultata poslovanja, koji su uslijedili nakon višegodišnjih gubitaka nego i zbog sve učestalijih priča o istupanju tog OOUR-a iz »Šibenke« i njegovu udruživanju s radnom organizacijom »Franck« iz Zagreba

O »Francku« kao mogućem sanatoru »Solarisa« raspravljali su nedavno i članovi Izvršnog vijeća Skupštine općine Šibenik i zaključili, da se formira posebna radna grupa, koja bi trebala ispitati sve prednosti i nedostatke predložene udruživanja i ponuditi rješenja. Uvažavajući dakako mišljenja Kolegija SOUR-a »Šibenka«, RO »Ugostiteljstvo«, Privremenog organa u OOUR-u »Solaris«, Područnog vijeća Privredne komore Dalmacije i Jadranske banke.

Ponovimo, ukratko, činjenice. Interesi »Francka« su jasni. Ovoj su radnoj organizaciji prijeko potrebne devize koje bi, udružujući se sa »Solarisom«, u svakom slučaju osigurala. S druge strane, devetomjesečni ostatak dohotka,

zbog toga, što je »Šibenka« mlad SOUR, koji se — unatoč tome — poslovnim svijetu već predstavio kao solidan partner. Učestala pisanja i priče o tome, da se jedan OOUR udružuje s drugom radnom organizacijom izvan Šibenika, već su utjecala na raspodjelu poslovnih partnera, koje se uglavnom manifestira kroz pitanje: Što se to s vama događa? — rekao nam je Ninić.

● Kolegij SOUR-a je dosad sigurno raspravljao o prijedlogu da se »Solaris« izdvoji iz »Šibenke« i udruži s »Franckom«. Kakav je stav zauzet?

— Mi smo održali zajedničku sjednicu Kolegija i Komiteta za općenarodnu obranu i društvenu samozaštitu, na kojoj smo bili jednodušni u ocjeni da je svaka rasprava o

jeljen među radnicima »Solarisa«. To je dovelo do razbijanja jedinstva među radnicima, a oslabila je i motiviranost u radnom kolektivu. Naime, od jeseni prošle godine, dakle od vremena kad je započeo rad na sanacijskim programima, dosta je truda uloženo u tumačenje sanacijskih mjera, a s tim u vezi i u pokušaju da se drukčijim odnosom prema radu i svakodnevnom obvezama ostvari uspješnije poslovanje.

Želim, konačno, naglasiti da smo mi za sve oblike udruživanja koji mogu pridonijeti boljim rezultatima jedne osnovne organizacije, ali nikako na štetu ostalih.

● Proizlazi li iz stava Kolegija i uvjerenje, da je problema »Solarisa« moguće riješiti unutar SOUR-a, odnosno na razini naše društveno-političke zajednice?

— U svakom slučaju. Uostalom, naša je radna organizacija »Trgovina« spremna osigurati »Solarisu« sve što mu u ovom trenutku nudi »Franck«, i to za mnogo manju »protuuslugu«. Osim toga, vjerujemo da će i Izvršni odbor Jadranske banke donijeti ovih dana odluku o nekim olakšicama za »Solaris«.

● Spominje se međutim cifra od 100 milijuna dinara, potrebnih za sanaciju »Solarisa«.

Područno vijeće Privredne komore

»Bilo bi najsvrsishodnije da Jadranska banka, odnosno privreda ovog područja osigura sredstva za potpuniju sanaciju OOUR-a »Solaris«, što znači naznačenog programa. To podrazumijeva poduzimanje mjera kojima se osigurava postizavanje povoljnih učinaka (reprogramiranje kredita makar onim dijelom koji su dati za pokrivanje gubitaka). Rezultati privređivanja »Solarisa« u ovoj godini su takvi da sugeriraju takvo opredjeljenje...

Ako se ta sanacija »Solarisa«, s tom ili takvom dinamikom ne može ostvariti posredstvom Jadranske banke, tada bi se mogli nastaviti kontakti s RO »Franck« ili bilo kojim drugim OOUR-om. (Možda se može tražiti slično rješenje i s našim organizacijama.)

ne ljude »Solarisa« ono bi značilo samo nova lutanja i nove dileme. Sve ostale dijelove SOUR-a takav bi postupak također doveo u nezavidan položaj, a problemi koji bi iz

PO OOUR-a »Solaris«

»Privremeni organ, razmatrajući prijedlog o dugoročnoj sanaciji OOUR-a »Solaris«, smatra da bi trebalo ići u daljnju razradu materijala. Radom u OOUR-u »Solaris« od uvođenja privremenih mjera došli smo do spoznaje da je stanje (ekonomsko, tehničko, kadrovsko, organizacijsko) takvo, da je izlaz iz tog stanja jedino moguće uz jednu dugoročniju akciju na tom polju...«

Područnom vijeću Privredne komore, na Izvršnom vijeću i kod nas, u SOUR-u. Iako pozdravljam takav način rasprave, nisam očekivao da će ovi materijali dobiti javni publicitet. To govorim prvenstveno

njeja proizašli gotovo su nesagledivi, posebno za »Jadrantours«, »Rivijeru« i Radnu za jednicu RO »Ugostiteljstvo«. Problema imamo već sada, jer je materijal o mogućem udruživanju s »Franckom« di-

vilh« hotela. Da li je šibenska privreda u ovom trenutku u stanju osigurati tolika sredstva?

— Prevelika je to investicija kad se zna da ona neće značiti povećanje kapaciteta »Solarisa« ni za jednu jedinu postelju. Uostalom, prema mišljenju naših radnika, koji imaju dugogodišnje iskustvo u ugostiteljstvu, za nužne popravke hotela potrebna su ipak znatno manja sredstva, a mnogo toga do ljeta mogu radnici napraviti i sami. Iskustvo zaposlenih u »Rivijeri« to najbolje dokazuje. I još nešto! Gostu je posve sigurno važnija prava posluga, nego činjenica da u hotelu, možda, i nije sve u najispravnijem stanju. Gost traži čisto, traži uredno, očekuje osmišljen i prijaznu riječ konobara za prvim jutarnjim obrokom...

Živana PODRUG

Poljoprivreda

Bitka za proizvodnju hrane - dugoročni zadatak

Jugoslavenska poljoprivreda, ima i svoje specifične probleme, koji otežavaju brži korak u proizvodnji hrane.

Iako se u razvoju poljoprivrede u poslijeratnom razdoblju pokušavalo postići veće rezultate, posljednjih se godina sve češće suočavamo sa teškoćama u njenom daljnjem razvoju, što se među ostalim odražava i u nedovoljnoj opskrbi tržišta nekim poljoprivredno - prehrambenim proizvodima.

Organi koji se bave razvojem i planiranjem poljoprivrede, u planovima koji se sada razrađuju polaze od niskih stopa rasta i ne nude odgovore na ključna pitanja koja se danas nameću u razvoju poljoprivrede, posebno u odnosu na krupne promjene koje su nastale na selu.

Obradive površine najvećim dijelom u našoj zemlji nalaze se u rukama individualnih proizvođača — 83,5 posto. Ulažu se veliki naponi i sredstva da se proizvodnja na privatnom sektoru poveća i osuvremeni. Međutim, ipak smatra se da društveni sektor poljoprivrede mora biti okosnica razvoja ukupne poljoprivrede. On je to u stanovitoj mjeri i danas, ali, nažalost, ne daje ono što se od njega očekuje. Niti dovoljno hrane, niti snažnije utječe na ukupne tokove u agroindustriji.

Zanimljivo je da je opremljenost društvene poljoprivrede suvremenim sredstvima rada godinama rasla znatno brže od stope rasta opremljenosti ukupne privrede i industrije. Tako je sada društvena poljoprivreda opremljenija suvremenim sredstvima nego industrija. Vrijednost osnovnih sredstava po radniku iznosila je u industriji prije dvije godine 206.000, a u društvenoj poljoprivredi 220.000 dinara.

U društvenom sektoru poljoprivrede radi 188.000 radnika, a taj broj u posljednjih 20 godina povećao se za svega 16 posto. Pa ipak, kako se povećavala opremljenost sredstvima rada, tako je rasla i radna snaga. To, između ostalog, utječe i na ukupne poslovne rezultate. Visoka opremljenost sredstvima rada i primjena suvremene tehnologije omogućuje visoke prinose, ali samo tamo gdje je društvena zemlja koncentrirana u veće parcele i gdje se savjesno obrađuje.

U Jugoslaviji ima 3.186 poljoprivrednih organizacija, a samo njih 438 ima više od 1.000 hektara obradivog zemljišta. Među njima samo 73 imaju više od 5.000 hektara. Dosta govori o podatku da je u posjedu 438 društvenih gazdinstava 86 posto obradive društvene zemlje, dok 1900 organizacija i zadruga raspolaže sa svega 6.700 hektara. To je u prosjeku 3,5 hektara, što je manje od prosječne veličine individualnog posjeda. Tu je svakako i djelomičan odgovor na pitanje gdje se u ovom trenutku nalazi društveni sektor poljoprivrede i zašto uspješno ne ostvaruje svoju funkciju.

Pojedine radne organizacije imaju toliko malo zemlje, ili je nemaju uopće, da se može postaviti pitanje — što

su one zapravo: poljoprivredne ili trgovinske organizacije? Činjenica je da se znatan broj društvenih organizacija poljoprivrede ne bavi primarnom poljoprivrednom proizvodnjom, već najčešće prometom poljoprivrednih proizvoda. Mnoge su, nažalost, prodavale ili na drugi način otuđivale zemlju koja im je data na upotrebu. Takve organizacije samo zamađuju sliku o društvenom sektoru poljoprivrede, a često, u trci za stvaranjem dohotka na lak način čine lošu uslugu toj proizvodnji.

U Jugoslaviji se sve više širi pokret udruživanja obradivog zemljišta individualnih poljoprivrednika radi stvaranja krupnih parcela. Poznato je kolika je ogromna rasparčisanost obradivih površina kod nas u cjelini; a posebno u nekim dijelovima zemlje, među koje spada Hrvatska i Dalmacija. Troškovi obrade tih malih parcela zbog nemogućnosti mehanizirane obrade su vrlo visoki a prinosi vrlo niski, tako da cijene proizvoda iz takve proizvodnje najčešće ne mogu pokriti ni troškove proizvodnje. Otuda i cijene tih proizvoda u kriznim situacijama postaju vrlo visoke, posebno nekih artikala. Tamo gdje nema društvenih obradivih površina, udruživanje zemljišta individualnih proizvođača predstavlja jedino pravo rješenje za veću proizvodnju uz daleko niže troškove proizvodnje. To je i slučaj na našoj općini.

Kod toga treba imati u vidu dva momenta. Prvi je da udruživanje bude na potpuno dobrovoljnoj osnovi, a drugi je da proizvođač koji udružuje zemlju od toga udruživanja ima neposrednu materijalnu korist. Vlasništvo zemlje ostaje i dalje u rukama individualnog proizvođača.

Dokument koji treba da konkretizira ciljeve i zadatke u razvoju agroindustrijskog kompleksa Jugoslavije, globalno utvrđenog Društvenim planom zemlje do 1985. godine, dakle naš »zeleni plan«, još je dobrim dijelom u pretpostavkama. Kraj je prve godine ostvarivanja tog plana, a neka značajnija pitanja tog izuzetno važnog dokumenta nisu usuglašena.

Riječ je o cijenama, investicijama, podsticajnim mjerama i premijama u vanjsko-trgovinskoj razmjeni. Suglasnost o potrebi utvrđivanja proizvodno-prodajnih i zaštitnih cijena, koje bi se donosile do 15. ruina za sljedeću godinu, postignuta je. Međutim, mišljenja su različita o tome da li te cijene treba da budu čvrste, kako se definira u prijedlogu Društvenog dogovora, ili samo orijentacijske. Osim toga, po jednim bi te cijene trebalo utvrditi u zajednicama za cijene, po drugima u Općem udruženju prehrambene industrije u Privrednoj komori Jugoslavije. U prijedlogu Društvenog dogovora kaže se da bi te cijene trebalo utvrditi u Saveznoj zajednici za cijene.

Koliko će se u ovom srednjoročnom razdoblju uložiti u razvoj poljoprivrede, kako će se ta sredstva osigurati i upotrijebiti — pitanja su na koja još nisu dati odgovori.

Sveto MANDIĆ

Duermite gradskog reportera

DOĐI DA PROSLAVIMO ZAJEDNO

NOVA godina svake godine stiže ranije. Dakako, ne po kalendaru već po osjetnoj gužvi koja na gradskim ulicama vlada ujutro, u radno vrijeme. Čini mi se da smo ove godine uranili više no ikad. Pripreme za veselje kojem baš i nema opravdanja s obzirom na brojne teškoće koje nas čekaju na pragu nove godine, u punom su jeku. Mentalitet dovlačenja pića i pečenja prije noći koja ni po čemu nije sudbonosna, pitanje je za sociologe, psihologe i ine stručnjake sličnog zanata. Međutim, mora biti zanimljiva druga strana medalje koja se broji uludo potrošenim takozvanim radnim satima. Kad bi netko nepozvan prošetao ovih jutara gradskim ulicama zaključio bi da su praznici već počeli. Zahvaljujući kojem su misteriji istodobno popunjena radna mjesta i pretrpani dućani i kafići zacijelo nitko neće tako lako otkriti. Kad bismo sve nezaposlene natjerali u cjelodnevnu šetnju po gradu, ulice ne bi bile niti upola pune kakve su sada. Pa ako sad već »čvrsto« zaposleni imaju dovoljno vremena da za privatne potrebe ukradu poneki radni sat, očito je da se logikom statistike i među zaposlenima krije popriličan broj besposlenih. Ako je tako (a doista jest), kako će se i gdje zaposliti onih gotovo dvije tisuće nezaposlenih koliko ih je ovog trenutka uredno prijavljeno Općinskom zavodu za zapošljavanje? A usput, u prilog mišljenju da se novoj (privrednoj) godini ne treba baš radovati, (legitimna) nezaposlenost na šibenskom području u novoj godini još će porasti.

MEĐU onima koji su već započeli pohode po dućanima da bi se opskrbili svim važnim artiklima za novogodišnje ludovanje nema zasigurno niti jednog šibenskog prosvjetnog radnika u osnovnom obrazovanju. Ako ipak, slučajno, primijetite nekog takvog kako kupuje i troši u enormnim količinama, ili se zanima za skupe aranžmane dočeka Nove godine na snijegu, u hotelima, zapamtite ga kao očiglednog sumnjivca koji se zasigurno bespravno obogatio. Jer, ruku na srce, profesor zaposlen u šibenskom osnovnom obrazovanju s petnaestak godina radnog staža ima mjesečni osobni dohodak od čitavih — milijun starih dinara.

Kroničar

Zdravstvo

Kontrola potrošnje lijekova

Godinama je Šibenik po potrošnji lijekova među prvim gradovima u zemlji, a u republici da i ne govorimo.

Ako se pretpostavlja da je zdravstveni standard i zdravstveno stanje građana na našem području jednako onom u drugim gradovima, bilo je začuđujuće, kako onda Šibenik, troši gotovo dvostruko više lijekova od primjerice, Karlovca ili Varaždina.

Polazeći od te pretpostavke i iskustava drugih republika (prije svega SR Slovenije), SIZ zdravstvenog osiguranja odnedavno kompjuterski prati potrošnju lijekova na našem području. Za dio godine podaci su sređeni, pa se uskoro očekuje analiza i informacija o sadržaju kompjuterskih obrazaca. U SIZ-u tvrde da se u njima krije niz značajnih i dakako korisnih podataka, te da će se troškovi praćenja potrošnje lijekova više-struko isplatiti.

Iskustva SR Slovenije, koja je uvela kompjutersku kontrolu potrošnje lijekova u svim gradskim centrima pokažu, da su se lijekovi trošili »šakom i kapom«, da su bolesnicima određivani najskuplji uvozni lijekovi (iako su postojali usporedni domaći lijekovi), a bilo je slučajeva u kojima su djeci određivani lijekovi koji su ih više trovali negoli liječili. Danas SR Slovenija troši upola manje lijekova negoli prije nekoliko godina.

Iako analize kompjuterski obrađenih podataka s našeg područja još nisu izrađene, ima indicija da je sličnih (ako

ne i gorih) pojava bilo i kod nas. Gotovo svaka obitelj imala je svoju kućnu apoteku, u kojoj su se lijekovi čuvali »zlu ne trebalo«. Poznato je da lijekovi nemaju neograničen vijek trajanja, pa je onda izlišno govoriti kolika se vrijednost ili još bolje bezvrijednost i dalje čuva u kućnim apotekama. Dovoljno da se u njima nađe nekoliko kutija skupljih antibiotika, pa da se vrijednost kućne apoteke penje i do starog milijuna dinara.

Kompjuterski obrasci sadrže vrste lijekova po grupama, dobne grupe osoba kojima su određivani lijekovi, mjesto gdje je lijek ili recept izdan i, naravno, ime liječnika koji ih je izdao.

Iako postoji skupštinska komisija određena za praćenje ove problematike, prevladava mišljenje da bi analizu potrošnje lijekova trebalo izraditi stručno, pa se predviđa formiranje posebne komisije u koju bi ušli liječnici, farmaceuti i predstavnici SIZ-a zdravstva.

Rezultati analize očekuju se uskoro, a u SIZ-u tvrde da je samo saznanje da se obavlja kontrola potrošnje lijekova, već u ovoj godini dalo pozitivne učinke.

To potkrepljuju podacima, prema kojima je, usprkos poskupljenju lijekova, u devet proteklih mjeseci, potrošnja lijekova povećana svega za 16 posto. Donedavno, iz godine u godinu potrošnja lijekova rasla je 50 do 60 posto.

r.t.d.

Povodom Nove godine

„Čestitka solidarnosti“

Po šesti put na području SR Hrvatske, provodi se akcija »Čestitke solidarnosti«, velika i značajna akcija Crvenog križa.

Društveno-političke organizacije uključile su se u ovu akciju kao suorganizatori, te je zbog toga zajednički nje-guju i provode.

Odaziv građana i radnih organizacija koji daju novčane priloge u ovoj akciji poprima sve veću masovnost, pa u tom smislu financijska sredstva za ovu namjenu svake su godine sve veća. To daje mogućnosti da Crveni križ Jugoslavije pojača svoju pomoć u hrani, lijekovima, sanitetskom materijalu i drugo, narodima oslobođenih pokreta, žrtvama rata i agresije na jugu Afrike, te ugroženim narodima svijeta nastradalim od elementarnih nepogoda.

Vjerujemo da će i ove godine, svi naši radni ljudi i građani, OOUR-i, RZ i Mjesne zajednice, kao i pojedinci, svojim masovnim učešćem i svojim prilogima dati još veći doprinos »Čestitkama solidarnosti«, jer ovim kolektivnim, lijepim i humanim običajem čestitanja omogućuje-mo da se poruke i želje rod-

bini i prijateljima više zapaze i dobiju svoju svestranu humanu sadržinu. Ujedno ovim načinom čestitanja pridonosi-mo mjerama stabilizacije i izbjegavamo nepotrebnu potrošnju.

Prihvaćajući preporuku republičkih društveno-političkih organizacija i organa, akcija će se provesti i na našem području.

Sva sredstva informiranja uključena su u ovu akciju za objavljivanje pozdrava i želja.

Akcija »Čestitke solidarnosti« provodi se na način kao i prethodnih godina, tj. općim uplatnicama i zahvalnicama, i to u korist žiro računa broj 30105-678-12141 — Crveni križ Hrvatske, sa naznakom za »Čestitku solidarnosti«, uz napomenu u koja sredstva informiranja želite da vam se objavi čestitka.

Aktivisti Crvenog križa vrše uplatu i pojedincima uručiti zahvalnicu Crvenog križa Hrvatske za uplaćeni iznos. Osim toga uplatu će vršiti i Općinska organizacija Crvenog križa — Šibenik, po želji građana.

Najmanji iznos koji se može uplatiti je 50 dinara.

Iz RO PTT

Pravodobno odašiljanje — sigurna dostava

Preporučujući što ranije slanje novogodišnjih čestitki i radi što sigurnijeg i bržeg njihova uručivanja primaocu, Radna organizacija PTT prometa Šibenik izdala je posebnu obavijest o cijenama pošiljki.

U unutrašnjem saobraćaju za čestitke u otvorenoj ili zatvorenoj koverti plaća se 3,50, dok je za čestitku bez koverta cijena 2,50 dinara.

U međunarodnom saobraćaju za čestitke u otvorenoj ili zatvorenoj koverti cijena je 8 dinara. Za čestitke bez koverta u međunarodnom saobraćaju

plaća se 5,60 dinara. Izuzetak čine zemlje SSSR, DR Njemačka i Mađarska, za koje su cijene iste kao i u unutrašnjem saobraćaju.

Za čestitke za koje ne bude plaćena propisana poštarina, PTT radnici naplatit će od primaoca dvostruko veći iznos od nedostajuće poštarine. Istodobno, u RO PTT prometa Šibenik naglašavaju potrebu upisivanja broja odredišne pošte (poštanskog broja), što zajedno s pravilnom poštarinom obavezuje Poštu da pošiljke uruči sigurno i točno.

N. K.

Izložba mornara Mijatovića

U Domu JNA građanima se po drugi put predstavio samostalnom izložbom od 26 radova u ulju, akrilu na platnu i monotipiji mornar Zoran Mijatović. Za razliku od prve izložbe, druga samostalna je spontani prelazak s papira na platno. Crtežom se služi već dugo. U grafičkom izrazu traži pravu stvar, a ova izložba predstavlja njegove vizije, njegove a-dute koje je »obukao«, kako sam autor kaže, sebi dostupnim koloritom.

Izložba će biti otvorena do 20. prosinca 1981. godine. (v.z.)

Premalo radosti uz Dan dječje radosti

I ove godine, nažalost, nema neke zajedničke, organizirane akcije povodom Dana dječje radosti. Zahvaljujući nastojanju nekih institucija, ipak djeca ovog grada nisu i neće baš do kraja ostati bez prigodnih priredbi.

— Djeca — polaznici Dramskog studija pri Šibenskom kazalištu, prošlog su tjedna svojim vršnjacima, iz svih šibenskih osnovnih škola, prikazala predstavu »Brcko« (5 izvedbi).

— U idućem tjednu od 21. do 25. prosinca učenici šibenske Muzičke škole »Ivan Lukačić« i polaznici Dramskog studija, svakog će dana u prijednevnom satima održati po 2 priredbe za učenike prvostolce šibenskih osnovnih škola. Mladi muzičari i mali glumci pokušat će svojim zajedničkim nastupom dočarati dolazak zime, prvi snijeg, radosti na snijegu, pričati o snjegovićima i najaviti dolazak Djeda Mraza. Mladim izvođačima bit će to prilika da pokažu koliko su ovladali muzičkim, odnosno, glumačkim izrazom, a mladi gledaoci će se naći, neki i po prvi put, u prilici da na jednoj javnoj priredbi iskuse zajedništvo u primanju umjetničkog doživljaja, koji usput treba da ih uvede u Dane dječje radosti.

— Za djecu onih (S)OUR-a, koje će djecu darovati povodom Dana dječje radosti, Centar za kulturu nudi prigodnu priredbu s podjelom darova. Na priredbi predviđena je projekcija 3—4 crtana filma (nova!), dječji igrokaz s pjevanjem »Medvjedić Pu« (u izvedbi djece iz Dramskog studija), dolazak Djeda Mraza i podjela darova. Darove će djeci uručiti sam Djed Mraz, a dijete, čiji to roditelji žele, moći će se tom prilikom slikati s Djedom Mrazom. Takva predaja darova, kojoj prethodi umjetnički doživljaj, djetetu ostaje u trajnoj uspomeni za cijeli život, kao nešto lijepo i plemenito.

— Bit će priredbi i po osnovnim školama i dječjim vrtićima. Valjda će se grad osvijetliti, dekorirati i ostalo, po običaju. Dakle, ipak će se nešto događati! Drugo je pitanje, da li će se događati do voljno, tj. onoliko koliko su naši najmlađi sugrađani zaslužili, da li se boljom i pravodobnom akcijom nije moglo pružiti više radosti za Dan dječje radosti?

D. GRUNWALD

Povodom desete godišnjice djelovanja klape „Šibenik“

O, šibenska pismo mila - i otužna

Naučeni smo razne godišnjice, jubileje, značajne datume popraćati malim ili velikim, skromnim ili neskromnim svečanostima, a onda riječima hvale, jer, kako nešto grubo reći u takvom trenutku... Osobito ako je riječ o slavljenu čiji nas je život i rad inače veselio, iza kojeg su, kako se to lijepo kaže, vidni rezultati. A takav je kolektiv klape »Šibenik«, koja večeras, koncertom u Kazalištu, obilježava svoju desetu godišnjicu. Između ostalog, valjalo je to obilježiti i na ovaj način, malo većim prostorom u novinama. A to znači, potražiti ili Antu Barbaču, ili Antona Bataljaka, ili Dinka Rakića-Gojanovića, ili Radoslava Košana, ili Branka Bubicu, ili Zvonka Najeva. Ili možda i članove klapskog orkestra, Joška Stošića, Mihaila Vodišeka, Vedrana Šikića i Antu Jelića. A onda sa sugovornikom ili sugovornicama malo popričati o tome, kako je klapa počela, pa kako je nastavila, pa koje su uspjehe postigli, pa što su imali na repertoaru, pa kakvu to muziku pjevaju, i kakvi su im planovi.

Nije, priznam, bilo moguće pobjeći tom klišeu ni ovom prilikom. Jubilej je, naime, prigoda da se neke stvari još jednom ponove. Ipak...

— Uvijek se hvalimo, i sami sebe, a i novinari nas hvale. Uvijek isto govorimo. A ima u ovih deset godina i stvari koje nisu tako sjajne, ovo je prilika i da se o njima kaže što god.

— Da, i to su, kako sam i napisao u konferansi za večerašnji koncert, bile probe pjevanja, koje bi obično završavale probanjem bakalara, palačinki ili fritula... Bio sam tada friško oženjen, i moja žena nije mogla zamisliti da za kuhinjski stol za kojim smo držali probe, ne pripremi još štogod. To je bila prva godina traženja, tada je i sastav klape bio malo drukčiji. Iz njega su, stjecajem okolnosti, otišli Slobodan Matijević, Goran Roša i Ivo Mikulić, a došli Zvonko Najev i Dinko Rakić-Gojanović. U tom sastavu, klapa pjeva i danas.

● U međuvremenu?

— U međuvremenu, ja sam najprije dobio otkaz u tom stanu, i dobio novi, također podstanarski. A tu je gazda radnik, koji rano ustaje, pa se više nije moglo bućiti do kasno u noć. Od tada, pa do danas tražimo neku prostoriju u gradu, bez uspjeha, naravno. Bili smo dugo godina podstanari u KOLU, od nedavno smo u Domu JNA. Toliko smo trebali neku prostoriju u kojoj bismo radili, u kojoj bi stajale naše stvari, instrumenti, note, dokumentacija. To što je nemamo, jedna je od stvari o kojima bih htio nešto reći u ovom trenutku, ali o tom malo kasnije. Uglavnom, nedostatak prostorije i vlastitog mjesta za rad, uvjetovao je mnoge teške trenutke klapi, a o tome, da nam se u međuvremenu dosta materijala i zaturilo, u selidbama po

već iduće, osvojili smo treću nagradu, i od tada do danas, uvijek neku.

Međutim, moram reći, ti »Omiši« su bili samo put u traženju izraza, identiteta neke naše, dalmatinske pjesme, šansone. Još uvijek ga nismo utvrdili, ali, uskoro hoćemo. Sve ove godine, s nama su skupa na tome radili Arsen Dedić, Krste Juras, Duško Šarac. Bili su nam to uvijek dobri suradnici i pomagači.

● **Vaši današnji odlasci u Omiš, koji ipak ne možemo tako brzo apsolvirati, redaju se po sistemu »Veni, vidi, vici.« Druge klape gotovo da i nemaju veće šanse pored vas.**

— Ako to i nije uvijek bila stvar kvalitete, bila je valjda, stvar navike. Kao učenik koji je po tradiciji odlikaš, pa je to onda kad možda realno i u jednom momentu i nije... Slušanje naše klape, to mogu reći bez lažne skromnosti, svi već pristupaju s nekim poštovanjem. No, taj Omiš naš uvijek raduje, mada on nije razlog za postojanje klape »Šibenik«.

● Pretenzije su veće?

— Svakako. Nije stvar samo u pjevanju, već u istraživanju te dalmatinske pjesme, i to je svrha našeg postojanja. Klapa želi da ostane zabilježena kao društvo koje je utemeljilo nešto, određenu vrstu pjesme, pjevanja, u svakom slučaju nešto u muzičkoj kulturi, što će ostati.

● **U vrijeme osnivanja vaše klape bile su već neke u Šibeniku, a neke su nastale i naknadno. Je li bilo moguće surađivati?**

— Suradnja je bila bolja ili gora, ovisilo je o ljudima. A nehotičan, rekao bih, oblik suradnje je naša tradicija, na koju su se »nadovezali« drugi. Za njih je bilo lakše, oni su došli na gotove pjesme, muziku, nošnje, program. Neupućeni ponekad ne znaju koja klapa zapravo pjeva. A to je za nas svojevrsno priznanje, ja to tako shvaćam.

● **Spominje se, u vezi s vama, neki šibenski način pjevanja. Može li se, ovako, za laika i bez upotrebe muzičkog rječnika, objasniti, što je to?**

Da, udomaćio se taj pojam. Kako da ga objasnim... to je jedan vrlo ekspresivan način, šarmantan, starinski. Tako se valjda, pjevalo nekad... Ili, kako je netko zabilježio još krajem prošlog stoljeća, to je pjevanje koje je izbliza slično deranju, a iz male daljine je kao mila pjesma... To su napjevi tvrdi i temperamentni, kao i šibenski čovjek... Mi nastojimo danas, u suvremenoj formi, održati takav način pjevanja, i to je, valjda, to. Kako bilo, to je postao neki šibenski stil, za kojim se mnoge klape povode, postao je, dakle, vodeći u ovoj vrsti pjevanja.

Bez likadine

● **I sad, nakon deset godina, plafon? Ili perspektiva?**

— O, još nas očekuje puno rada, ako ustrajemo, a kriza ima. Dosad nas je na okupu

Klapa »Šibenik«: puno gradu malo od grada

držala topla podrška publike i to, što smo u međuvremenu među sobom postali bliski, prijatelji, jedna cjelina.

● Krize?

— Nastaju uglavnom zbog odnosa grada prema nama, i to je ono što sam još u početku htio govoriti. Prije nego išta kažem, samo kratko: mi smo gradu dali puno, pronijeli smo njegovo ime upravo diljem svijeta, s tim smo imenom predstavljali i grad i zemlju, posvuda. A od grada nismo dobili ništa, veliko ništa!

● **Bogme baš kratko i jasno! A sad, malo duže...**

— Najprije pitanje prostora. Već deset godina se potucamo oko, tražimo neke prostorije, ili nekoga tko će bar financirati stanarinu. Čak smo i preko oglasa tražili, i našli, ali stan, ne i stanarinu. Na papiru SIZ-a kulture smo samo kao ime, i u pogledu pomoći oko nekih turneja, a što se tiče nekog trajnog računanja na nas, to ništa... Sva naša obraćanja gradskim ocima, bilo kome, ostala su bez rezultata. Slali su nas od vrata do vrata, i sve naše molbe i predstavke završavale su u košu. To je, ujedno i jedina sličnost našeg kolektiva s kolektivom košarkaškog kluba, koji, kao što se može vidjeti, daleko bolje prolazi... Oni su pri vrhu, a mi smo NA VRHU!

● **To je, već, pitanje ljestive vrijednosti...**

— Da, u kojoj se stvari vrednuju tako kako se vrednuju... Možda ne trčimo po terenu, ali, naš radni tjedan je barem za dan duži nego drugima ljudima. Optužuju nas da smo profesionalci. Pa i jesmo, ali samo po pristupu radu. Sve ostalo su izmišljotine, nema to veze s ničim... I ovaj naš koncert je bio prilika da osjetimo tu veliku dozu nerazumijevanja za nas i naš rad. Htjeli smo da bude besplatan, i on to u suštini jest, to je naš poklon našoj publici. A da bi došlo do njega, valjalo je proći mnoge nespornosti s Centrom za kulturu i njihovim uvjetima za iznajmljivanje dvorane Kazališta...

Sjećam se, poslije onoga koncerta u »Lisinskom« u Zagrebu. Htjeli smo isti takav koncert prirediti i u Šibeniku. Ma kakvi! Ne može. Na-prosto je to bilo nemoguće izvesti, sad, zamislite to! A publike bi, vjerujem, i interesa bilo... I nikad u Šibeniku nismo nastup uvjetovali plaćanjem, to a propos onog profesionalizma... Naša će se klapa naći i u muzičkim leksikonima, no to u Šibeniku, nažalost, ne znači mnogo.

Primjeri bi se mogli nizati... Ipak, nama je najgore to što ne možemo dobiti tu

prostoriju. Evo, sad su nas primili u Domu JNA, i to su-sretljivošću i dobrohotnošću načelnika i ostalih članova Doma. A ne treba zaboraviti, da su to, u krajnjoj liniji, ljudi koje prekomanda dovede i odvede iz Šibenika, hoću reći nisu šibenčani...

● **Tvoje mišljenje vjerojatno dijele i ostali članovi klape. Ti si muzički voditelj, budući da si moj direktni sugovornik, završimo ovaj razgovor s tvojom ulogom u klapi. Čujem da je bilo riječi i o odlasku!**

— Pa, bilo je govora i o tome, u jednom trenutku mi je gotovo pukao film. Ali, ne bih sad o tome, ovo je intervju u vezi sa pjesmom, jubilejom. Moram, ipak, neskromno reći, da je velikim dijelom klapa djelo mog rada na glazbenoj baštini Šibenika. Ja nemam muzičku naobrazbu, ali je moj rad priznat i u širim glazbenim krugovima, zvali su me i u žiri omiškog Festivala, što je priznanje i meni i klapi.

REPRIZA KONCERTA

Zbog velikog interesa publike, za koncert klape »Šibenik« koji je pripremljen povodom desete godišnjice postojanja, nakon večerašnjeg, bit će priređen još jedan. Predviđen je za srijedu, 23. prosinca, također u 20 sati u Kazalištu. Ulaznice se mogu nabaviti na blagajni Centra za kulturu.

Pjesma mi je puno toga oduzela, a ništa, osim ljudskog zadovoljstva, dala. I gubljenja živaca, i boli u želucu. Zanimljivo sam i obitelj i posao zbog pjesme. Trenutno sam (a tako već deset godina) u gradu u čije sam ime utkao ponešto svoga rada i predavanja, čovjek bez adrese! Budući da mi se ne da, da na vlastitog očevidi i posve regularno napravim sebi stan i svojoj obitelji stvorim stalnu adresu. Kad je pjesma u pitanju, svi tapšu po ramenima, a kad treba nešto, i to bez protekcije, posve regularno riješiti, nikog nema. Tako je sa mnom i u ovom primjeru, ostali, srećom, imaju riješeno stambeno pitanje. Ali, u drugim nekim primjerima, svi prolazimo isto. Tako smo, ko cvrčci: dok pjevamo, svi nas rado slušaju, a nama u međuvremenu prolazi vrijeme i život.

I, onda, dođe zima...

Jordanka GRUBAČ

Ante Barbača vođa klape

● **Dakle, bez likadine! — Bez likadine!**

Ovo je fragment iz uvodnog razgovora s mojim sugovornikom koga sam odabrala među članovima klape »Šibenik«. S Antom Barbačom, naime, muzičkim voditeljem klape.

Probe pjesme, bakalara, palačinka i fritula

● **Dobro, slažem se da razgovaramo o svemu i otvoreno. Ipak, valjalo bi čitaocu malo podsjetiti i na one stvari koje danas već pomalo bude nostalgiju i članova klape, a i onih koji su pratili njen rad od osnutka. Klapa je, čini mi se, osnovana u mom podstanarskom stanu, tada u Crnici...**

našim privatnim stanovima, o tome da i ne govorim...

Uspjesi

● **Vratimo se kronologiji događanja. Te, prve, zapravo 1971. godine prvi ste put nastupili na omiškom Festivalu.**

— Kao debitanti, plasirali smo se u finale, i to je bio veliki uspjeh. Među klapama, koje su imale renome, koje su godinama držale svoje pozicije. Tada smo odlazili u Omiš s transparentima, naljepnicama po automobilima, zastavama, plakatima... Da još dvadeset godina pjevamo, nikad više toliko radosti i entuzijazma...

Slijedeće godine, kao i sva nedorasla djeca koju se pohvali, nismo više dospjeli do finala, jer nismo valjano ni radili. Digli smo repicu. Ali

Prvenstvo srednjoškolskog centra

TROJKA U VODSTVU

Tri kola prije kraja 1. šahovskog prvenstva Centra za odgoj i usmjerenje obrazovane još se ni izdaleka ne može pretpostaviti koji će od 82 mlada šahista ponijeti naslov najboljeg. Ipak trenutno najviše izgleda imaju trojica vodećih: Ivica Ban polaznik četvrtog razreda trgovačkog usmjerenja, Renato Gačina polaznik trećeg razreda informatičkog usmjerenja i Milan Skočić polaznik četvrtog razreda elektrotehničkog usmjerenja, koji su iz osam kola postigli 7 bodova. Bez izgleda da na kraju trijumfiraju nisu ni Branko Dražić i jedan od najmlađih sudionika ovog, po broju igrača za šibenske šahovske prilike ne svakidašnjeg turnira, petnaestogodišnji Branko Jušić koji su tek pola boda iza vodeće trojke. Ne treba isključiti ni mogućnost da za sada vodećima u borbi za titulu pomrsi račune i netko iz velike grupe igrača sa 6 osvojenih bodova. Neke dileme riješit će već naredno deveto kolo koje na rasporedu ima obračune vodećih: Gačina — Skočić i Ban — Dražić. Prvenstvo se igra u 11 kola švicarskim sistemom.

(tm)

U čast Dana JNA

ĐACI VOJNICI

Tradicionalno dobre veze i prijateljstvo šibenske omladine i vojnika šibenskog garnizona ove će godine povodom Dana JNA biti potvrđeno i šahovskim susretom na 20 ploča između učeničke reprezentacije Centra za odgoj i usmjerenje obrazovanje i vojnika kasarne »R. Končar«. Međ će se održati u bivšoj zgradi MMŠC-a u utorak 22. prosinca s početkom u 10.30 sati.

(tm)

Brzopotezni turnir

BULAT ISPRED TRUTE

Sutra će se u Kaštel Gomilici održati momčadsko brzopotežno prvenstvo Dalmacije na kojem će sudjelovati i najjači šibenski šahovski kolektiv SK »Metalca« — TEF. Tim povodom u prostorijama kluba organiziran je brzopotezni turnir koji je predstavljao izlučno takmičenje za sastav ekipe »Metalca«. Nadmoćno je pobijedio majstor Bulat osvojivši 12 bodova iz 13 partija sakupivši bod i po više od drugoplasiranog majstorskog kandidata Srećka Trute. Osim ove dvojice šahista u ekipi »Metalca« na prvenstvu Dalmacije naći će se još i Joško Pisa, Ivan Budiša, Tome Mileta i Stipe Lamanović.

(tm)

SPORTSKI VIKEND

20. prosinca 1981.

KOŠARKA: Dvorana OŠ »Maršal Tito« od 8 do 12 sati: Juniorsko prvenstvo Košarkaškog saveza Šibenik

KOŠARKA: Sportska dvorana »Ivo Lola Ribar« 19.30 sati: ŠIBENKA — ZADAR

P. Šarić na održavanju grejdera

Pismo iz Pančeva

Odličan vojnik

Koliko pravi sportaš može utjecati na podizanje fizičke kulture, populariziranje i omasovljenje sporta, radne discipline i sportskog duha uopće u sredini u kojoj živi i radi, najbolje pokazuje primjer Predraga Šarića, košarkaša »Šibenke«, vojnika u jedinici Dragiše Milenkovića u Pančevu.

Odmah po dolasku u JNA Šarić se aktivno uključio u rad sportskih sekcija, usmenih novina i vojničkog univerziteta. Od članova košarkaške sekcije formirao je ekipu koja sudjeluje na svim natjecanjima i turnirima u Garnizonu i gradu. Ekipa redovno osvaja prva mjesta. Broj vojnika, koji se uključuje u rad ove sekcije, povećava se svakim danom što je nepobitna zasluga Šarića.

Šarić nije samo dobar spor-

taš, on je i odličan rukovalac grejdera na kojem također u radu postiže izvanredne rezultate. Za rezultate postignute na obuci, rukovanju i održavanju grejdera unaprijeđen je u čin razvodnika.

— Sportaši su navikli na disciplinu i red, pa mi stoga norme vojničkog života nisu teško pale. Moje starije i ljubitelji košarke mnogo očekuju od mene i ja nisam mogao iznevjeriti njihova očekivanja. To što sam dobar rukovalac grejdera posljedica je moje velike ljubavi prema tehnici — rekao je skromni Šarić.

Očekujemo da će i ostali sportaši slijediti primjer košarkaša Predraga Šarića i pridonositi razvoju masovne fizičke aktivnosti i jačanju vojničke i radne discipline.

Milomir M. ZAJID

Snijeg omeo košarkaše

Od predviđenih triju utakmica 6. kola »A« skupine juniorskog prvenstva šibenskog košarkaškog saveza samo je jedna odigrana. Utakmica Ražine — Zaton završila je visokom pobjedom mladih Ražinaca. Susret Osvit-Poliplast — Vrpolje nije odigran jer se Šibenčani ni nakon pola sata čekanja nisu pojavili u dvorani OŠ »Maršal Tito«.

U trećoj utakmici trebali su se sastati murterski »Kornatar« i drniški DOŠK, ali ni

jedna momčad nije doputovala u Šibenik. Murterani su se javili Natjecateljskoj komisiji s isprikom da nisu doputovali zbog »snježnih« neprilika.

Natjecateljska komisija je utakmicu Osvit-Poliplast — Vrpolje registrirala 20:0 u korist »Vrpolja« i kaznila »Osvit-Poliplast« oduzimanjem jednog boda. O utakmici Kornatar — DOŠK odluka će se donijeti nakon izjave predstavnika DOŠK-a.

TABLICA

Osvit-Poliplast	6	5	1	534:272	9
Grača	5	4	1	395:224	8
Ražine	5	3	2	415:318	6
Kornatar	4	2	2	251:266	4
Vrpolje	5	2	3	189:361	4
DOŠK	4	1	3	271:292	2
Zaton	5	0	5	160:482	0

U nedjelju, 20. prosinca u Drnišu igraju DOŠK — Vrpolje, a u Šibeniku: Grača — Ražine i Zaton — Kornatar.

(mp)

FINALE KUPA

Rukometaši

ŽELJEZNIČAR — BIOGRAD
28:27 (14:16)

Dvorana »Ivo Lola Ribar«. Gledalaca 100. Suci: Pilić i Vitas (obojska iz Šibenika).

ŽELJEZNIČAR: Ković, Šolaja 5, Bojanić 2, Marić 14, Jukić 1, Orlović, Bogunović 2, Dujčić 4 i Krvavica.

Kninjani su pobijedili tek u zadnjih 10 sekundi. Kod rezultata 27:27 raspoloženi Marić postigao je pobjedonosni gol i tako se njegova momčad plasirala u završnicu kupa na području Dalmatinske regije.

Rukometašice

GALEB — ZADAR 16:15 (11:8)

Sportska dvorana »Ivo Lola Ribar«. Gledalaca 100. Suci: Pilić i Bukić (obojska iz Šibenika).

GALEB: Polegubić, Vrcić 11, Celić, Redžić, Bjelić, Sučić 3, Skroza, Čeko 1, Papak 1, Dragović, Jurišić i Mišura.

U finalu rukometnog kupa Sjevernodalmatinske rukometne regije za žene »galebice« su svladale favoritkinje iz Zadra. Kapetanu pobjedničke ekipe Maji Skroza uručen je pokal.

(rt)

Plonirsko prvenstvo

VODE „GALEB“ I „ŽELJEZNIČAR“

Odigrano je posljednje kolo pionirskog prvenstva Rukometnog saveza Šibenik u muškoj i ženskoj konkurenciji. U ženskoj konkurenciji drniški DOŠK je pobijedio visokim rezultatom Olimpiju iz Vodica, a Željezničar je izgubio susret sa Galebom iz Šibenika, pa su ovom pobjedom »galebice« zauzele prvo mjesto nakon prvog dijela natjecanja. U muškoj konkurenciji odigrana je samo jedna utakmica u kojoj su Kninjani zabilježili svoju drugu pobjedu protiv Olimpije i nakon završetka prvog dijela natjecanja osvojili prvo mjesto, dok je Metalac-TEF bio slobodan.

Rezultati 3. kola za žene: DOŠK — Olimpija 28:4 (10:2), i Željezničar — Galeb 5:12 (2:6).

TABLICA

Galeb	3	3	0	0	49:18	6
DOŠK	3	2	0	1	49:19	4
Željezničar	3	1	0	2	9:23	2
Olimpija	3	0	0	3	7:54	0

Rezultati 3. kola za muške: Olimpija — Željezničar 8:17 (4:8).

TABLICA

Željezničar	2	2	0	0	27:8	4
Olimpija	2	1	0	1	18:17	2
Metalac-TEF	2	0	0	2	0:20	0

(rt)

Nogomet

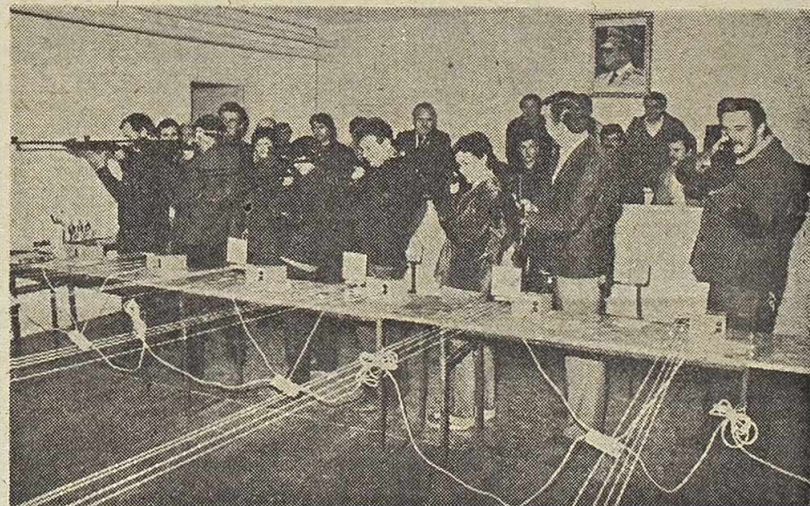
DVIJE POBJEDE „OSVITA“

Nastavljajući sudjelovanje na tradicionalnom zimskom turniru u malom nogometu, u sportskoj dvorani na zagrebačkoj Trešnjevci, šibenski »Osvita« se u nedjelju 20. prosinca u utakmici 3. kola sastaje s »Dobrim Dolom« s Trešnjevke iz Zagreba.

Prošle nedjelje »Osvitovci« su savladali momčad zagrebačkog »Bistra« rezultatom 5:2. Golove za »Osvitu« postigli su Kovačev (3), Gulin (1) i Jelovčić (1).

U dresu »Osvita« i ove nedjelje nastupit će: Vrcić, Mrdalj, Šarac, Kovačev, Jelovčić, Knežić, Skugor, Filipić, Gulin i Vranić.

(nk)

Streljaštvo

NOVA STRELJANA

Uz materijalnu pomoć Centra za odgoj i usmjerenje obrazovanje i Streljačkog saveza općine u zgradi bivše Gimnazije otvorena je suvremeno opremljena automatska zračna streljana (na slici). Najveći

dio poslova na uređenju ovog prostora izveli su učenici. Otvaranjem nove streljane preko 400 članova streljačke sekcije Srednjoškolskog centra moći će raditi mnogo aktivnije i kvalitetnije.

AGROMECCANICA

MACCHINE AGRICOLE

VIA FLAVIA DI AQUILINIA, 16 - TRIESTE (ITALY) - TEL. (040) 231.736

MOTOKOPAČICE I MOTOKULTIVATORI sa svim priključcima

Motor »Barbieri« diessel od 8—14 KS

Osigurani svi rezervni dijelovi

Izravna prodaja u tvorničkom skladištu u
Trstu, Via Flavia 15.

Jadrantours

Provedite 4 dana u Španjolskoj

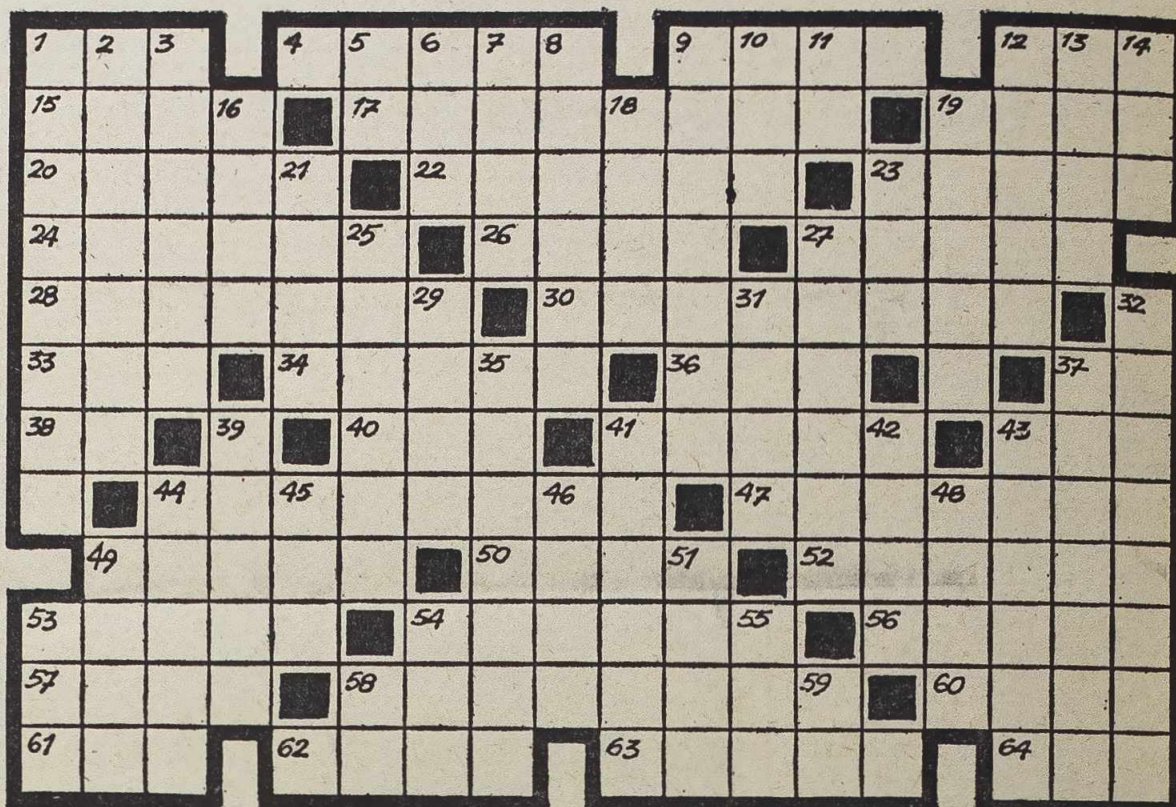
Turistička agencija »JADRANTOURS« organizira četverodnevni izlet u Španjolsku, zemlju koride, flamenga i ostalih turističkih atrakcija. Putuje se sa KK »Šibenka«. Polazak 18. siječnja 1982. godine.

Za sve informacije i za rezervacije obratite se u turističku agenciju »JADRANTOURS« Šibenik.

OBAVIJEST

Industrija poljoprivrednih strojeva
MPM — Sicilia s. p. a. obavještava cijenjene kupce da je preselila u novo skladište u Ulici Fabio Severo 10, Trst.

KRIŽALJKA

VODORAVNO: 1. Svjedok kod vjenčanja, 4. JEDAN ČIN u JNA, 9. Blještavilo, 12. KRATICA JEDNOG RODA JNA, 15. Mušl. muško ime, 17. Nabrano, prekriveno borama, 19. Pokrajina u SR Njemačkoj, 20. Glavni grad jedne evropske države (izv.), 22. Općina, 23. Odvodi za kišnicu na krovu, 24. Eskimska bluza, 26. Nar. žensko ime, 27. Sos (množ.), 28. Lov na tune, 30. Bilježiti, zapisivati, 33. Konji, 34. Lice, persona, 36. Omladinska radna akcija (skr.), 37. Kem. znak za galij, 38. Veznik, 40. Marljivost, 41. Ustava, napis, 43. Branič u nogometu, 44. Str. žensko ime, 47. Manji ugostiteljski objekt u kasarni, 49. Jedan kem. element, 50. Donji ekstremitet, 52. Jedan od oblika kapitalističkog udruženja, 53. Donji dio noge, 54. Dio odjeće novorođenčeta, 56. Razlika primljenih i datih zgo ditaka u košarci (množ.), 57. Rijeka u Engleskoj, 58. Bogumil, 60. Polet, 61. Krat. našeg zračnog prometa, 62. JEDNA FORMACIJA u JNA, 63. Odisejeva postojbina, 64. Veznik.

RJEŠENJE KRIŽALJKE IZ PROŠLOG BROJA:

VODORAVNO: Oda, ZATON, Lika, oni, duel, makaroni, grad, oblak, topazi, arara, britak, lako, brada, Rat i mir, davorija, m, iva, odari, ali, a, SA, ta, k, Ana, Acaba, MKR, i, pritisak, filteri, poeti, Luce, realan, sarma, BILICE, kreda, aloa, ranejedi, amid, tad, kora, aroma, INA.

OKOMITO: 1. JEDAN ČIN U JNA (množ.), 2. Iščašiti (nogu), 3. Kesteni, 5. Str. prijedlog, 6. Snažan, 7. Štala, tor, 8. Žensko ime, 9. Onaj koji sanira nečije gubitke, 10. KRATICA NAŠIH ORUŽANIH SNAGA, 11. Dva samoglasnika, 12. Bolni krikovi, 13. Morski i riječni stanovnici, 14. Mašinska računarska industrija (skr.), 16. Popularni filmski glumac, Robert de, 18. MJEŠTO U BOSNI GDJE JE FORMIRANA PRVA REGULARNA JEDINICA JNA, 19. Odašiljati, 21. Masne naslage na tijelu, 23. Omica (od mlja), 25. Naša planina, 27. Rano ustaja-

nje, 29. Laka prozirna tkanina, 31. Država u Aziji, 32. Trgovci na malo, sitničari, 35. Smeđokosa žena, 37. NAJVIŠI ČIN U JNA, 39. Nar. muško ime, 41. Gliboderi, 42. Indijski novac, 43. Grad u SR Makedoniji, 44. Čovjek-stroj, 45. Muško dijete u roditelja, 46. Vrsta jedrilice, 48. Natjecanja u brzini, 49. Kuhinjska posuda, 51. Fr. filmski režiser, Claude, 53. Pokazna zamjenica, 54. Jedan od završetaka šahovske igre, 55. Ime glumice Karić, 58. Automobilska oznaka za Peć, 59. Inicijali Goranova (prvog) imena i prezimena. J.J.

U SJECANJE

Navršilo se devet tužnih godina od tragične smrti dobrog prijatelja i suradnika

ANTE VUKIČEVIĆA

9. 12. 1972. — 9. 12. 1981.

S tugom, uvijek te se sjeća.

Kasja Despot

DALI KRV

U Službi za transfuziju Medicinskog centra prošlog su tjedna dobrovoljno dali krv: Marko Bareša, Samohod Goriki i Ivo Markoč (Vodice), Vedran Lovrić i Vlado Janjić (MTRZ), Ivo Balin i Krešo Erceg (TEF), Zdravko Ringvald, Tihomir Miš, Marko Macura, Vjekoslav Skobić i Milenko Šuša (TLM), Zvonko Pavlović, Frane Lokas, Ivica Braica, Miro Lambaša, Miroslav Lambaša, Vinko Braica, Branko Peran i Tomislav Bukarica (Šibenik).

Općinska organizacija Crvenog križa zahvaljuje svim darovateljima.

KOMBINACIJA

1	2	3	4	5	6
a	12	5	8	10	0
b	9	16	0	14	3
c	1	11	4	7	0
d	13	15	0	6	2
11	12	13	14	15	16

Predstojeći praznik

Najprije treba riješiti ispunjalku u sredini lika:

a) Pjevačica solist zagrebačke opere, Marijana, b) Nedužna, c) Naš dirigent i kompozitor, Oskar, d) U matematički broj kojim je djeljiv neki drugi broj. Slova iz ispunjalke treba pomoću brojeva prenijeti u okvir lika da se dobije rješenje: predstojeći praznik čuvara naših granica i naše nezavisnosti.

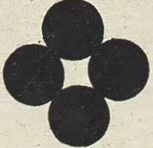
Rješenje ilustrirane kombinacije iz broja 960: Vaterski klub »SOLARIS« (volak, tri sipe-bu).

m. m.

VELIKI SALON NAMJEŠTAJA — VELIKI SALON NAMJEŠTAJA — VELIKI SALON NAMJEŠTAJA

Cijenjeni potrošači:

- Robna kuća »Šibenka« poziva vas da posjetite VELIKI SALON NAMJEŠTAJA otvoren u kompleksu robne kuće. Prvi put u našem gradu naći ćete na jednom mjestu, na prostoru od preko 2000 četvornih metara, gotovo sve najjemenitnije proizvođače namještaja u našoj zemlji s izuzetno bogatom ponudom svojih proizvoda.
- Uvjereni smo da će veliki izbor najmodernijeg i najpraktičnijeg kuhinjskog pokućstva, sobnog namještaja, klub garnitura, antiknih i modernih regala, praktičnih i dopadljivih dječjih soba te raznovrsnih garnitura za vrt i terasu u potpunosti udovoljiti zahtjevima kupca kako po kvaliteti i funkcionalnosti tako i po estetskom obliku.
- Odobravamo kupnju na kredit u iznosu do 100.000 dinara, dajemo savjete arhitekta i besplatno prevozimo do stana.
- Salon je otvoren svakodnevno od 7 do 20, a subotom od 7 do 14 sati.
- Informacije na telefon 24-257

robna kuća šibenka

AJA — VELIKI SALON NAMJEŠTAJA — VELIKI SALON NAMJEŠTAJA — VELIKI SALON NAMJEŠTAJA

**URED ZA
UMNOŽAVANJE,
PRIJEPISE I
FOTOKOPIRANJE**

- Izrađuje sve vrste čestitki i vizit karta,
- Osmrtnice,
- Izrada svih vrsta matrica.

Za privredne organizacije odobrava se poseban popust.

Posjetite nas u Ulici Grgura Ninskog 10.

Vlasnik
Dubravka Kolombo

**PLESNE VEČERI U »SOLARISU«
HOTEL »NIKO« 1. i 2. SIJEČNJA 1982.**

**UZ MUZIČKU PRATNJU GRUPE
»MALO DALJE« ZABAVLJAT ĆE VAS
VOKALNA SOLISTICA INGE ROMAC.**

**ULAZNICE PO CIJENI OD 400 DINARA
ZA PRVI SIJEČNJA I 200 DINARA
ZA DRUGI SIJEČNJA 1982. MOŽETE
NABAVITI U AGENCIJI »JADRANTO-
URS« (KOD AUTOBUSNOG KOLODVO-
RA).**

SIZ za zapošljavanje

Traže se radnici

OŠ »MARŠAL TITO« ŠIBENIK

— nastavnik razredne nastave na neodređeno vrijeme (za područnu školu Krapanj)
Rok oglasa do 24. XII 1981.

SOUR »ŠIBENKA« OOUR »SOLARIS« ŠIBENIK

— šef čuvarske službe na neodređeno vrijeme (VŠ upravnog smjera ili 5 godina iskustva)
Rok oglasa do 23. XII 1981.

RADNIČKO SVEUČILIŠTE ŠIBENIK

— savjetnik, dipl. ekonomist (za pola radnog vremena) na određeno vrijeme (pet godina iskustva)
Rok oglasa do 23. XII 1981.

PROGRAM Radio - Šibenika

SUBOTA, 19. XII 1981.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Hit parada, 14.30 — Dnevnik Radio-Šibenika, 14.45 — EPP, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Biramo melodije za kraj tjedna, 16.00 — Vijesti, 16.02 Nastavak emisije »Biramo melodiju tjedna«, 16.55 — Podsjetnik i najava programa za slijedeći dan.

NEDJELJA, 20. XII 1981.

9.00 — Najava programa, 9.02 — Tjedna kronika, 9.15 — Dalmatinske pjesme, 9.30 — Zabavni koktel i reklamne poruke, 10.30 — Cestitke i želje slušalaca. Podsjetnik i najava programa za slijedeći dan.

PONEDJELJAK, 21. XII 1981.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Glazbeni koktel, 14.30 — Dnevnik Radio-Šibenika, 14.45 — EPP, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Pjesme i plesovi naših naroda, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Time-out, 16.55 — Podsjetnik i najava programa za slijedeći dan.

UTORAK, 22. XII 1981.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Zabavlja vas..., 14.30 — Dnevnik Radio-Šibenika, 14.45 — EPP, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Nekad popularne melodije, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Izbor zabavnih melodija, 16.55 — Podsjetnik i najava programa za slijedeći dan.

SRIJEDA, 23. XII 1981.

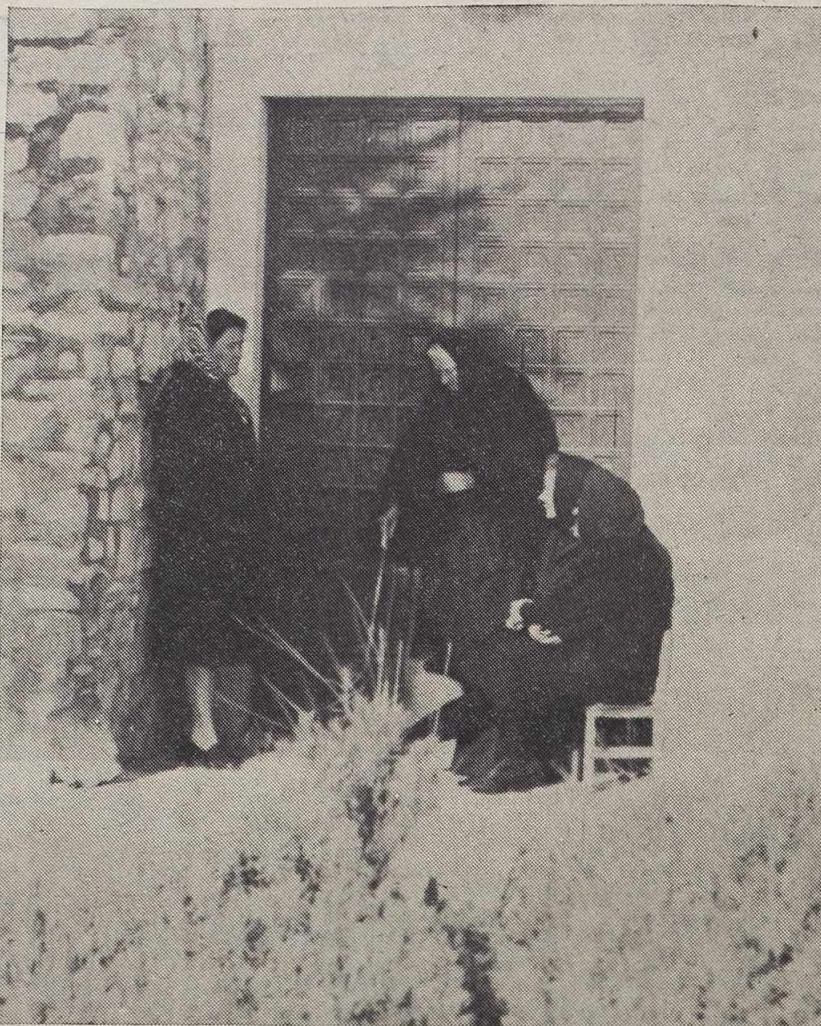
14.00 — Najava programa, 14.02 — U zabavnom tonu, 14.30 — Dnevnik Radio-Šibenika, 14.45 — EPP, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Sviraju zabavni orkestri, 16.00 Vijesti, 16.02 — Melodije za vaš poslijepodnevni odmor, 16.55 — Podsjetnik i najava programa za slijedeći dan.

CETVRTAK, 24. XII 1981.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Dalmacija u pjesmi, 14.30 — Dnevnik Radio-Šibenika, 14.45 — EPP, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Vedro glazbeno poslijepodne, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Iz melodije u melodiju, 16.55 — Podsjetnik i najava programa za slijedeći dan.

PETAK, 25. XII 1981.

14.00 — Najava programa, 14.02 — Pjesmom po svijetu, 14.30 — Dnevnik Radio-Šibenika, 14.45 — EPP, 15.00 — Dnevne novosti Radio-Zagreba, 15.30 — Parada domaćih šlagera, 16.00 — Vijesti, 16.02 — Zelje slušalaca, 16.15 — Melodije u znaku vikenda, 16.55 — Podsjetnik i najava za slijedeći dan.

U zavjetrini

Krizna situacija u svijetu vjerojatno nije tema njihova razgovora, ali ovako u zavjetrini, zaklonjene od prilično jake i hladne tramuntane, može se »čakulati« o svemu i svačemu. Jedna je jutros bila na »peškariji« i umalo nije pala u »afan«, kada je čula za cijene lignjama i gavunima. Druga je bila na tržnici, obišla sve »banke« da bi kupila malo blitve, dok su treću dobro zabolili tabani trčeći uzaludno po gradu, ne bi li negdje našla koju naranču, jer joj je mlađa unuka u bolnici.

I tako, jedna po jedna, izmjenjuju dnevne, tjedne, pa i mjesečne »dogodovštine«, jer tko zna kada će se ponovno naći na ovako ugodnom razgovoru i ugodnom sunčanom vremenu. Možda će već sutra jugo, kiša, a možda će i zasnježiti, pa treba iskoristiti priliku i raspričati se do mile volje. Jer u protivnom, mogu se samo sresti na brzinu, izmijeniti po koju riječ, onako u prolazu... (lj. j.)

Snimio: V. POLIĆ

KINEMATOGRAFI

IZ MATIČNOG UREDA

Rođeni

SIBENIK: domaći film »Samo jednom se ljubi« (do 22. XII)
njemački film »Super-bebi« (od 23. do 26. XII)
talijanski film »Čovjek-puma« (od 27. do 31. XII)

Dobili kćerku:

Goran i Mirjana Žurić, Si-me i Ruža Vulin, Martin i Radojka Svirčić, Dane i Nedjeljka Dujaković, Krste i Kata Lokas, Dinko i Milena Konjevoda, Roko i Senka Mar-koč, Ivan i Marija Burić.

Dobili sina:

Kažimir i Mladenka Klarin, Vice i Jela Topić, Marjan i Marija Klarić, Jere i Jasna Cvitan, Veljko i Božena Ba-čić, Ljubomir i Beti Miš, Ma-te i Živana Jakelić.

Vjenčani

Gordana Kotur i Ante Sto-šić, Zorana Vrdić i Živko Ske-vin, Jadranka Jakoliš i Tome Klarić, Alemka Škugor i Zo-ran Cvetković.

PRIREDBE

Umrli

Narodno kazalište
Subota, 19. prosinca 1981.

Obilježavanje 10. godišnjice klape »Šibenik«.

Početak u 20 sati.
Ponedjeljak, 21. prosinca 1981.
Akademija povodom Dana JNA.

Početak u 18 sati.
Utorak, 22. prosinca 1981.
Koncert: Ksenija Kos, kla-vir, Zagreb.

Početak u 20 sati.
Srijeda, 23. prosinca 1981.
Obilježavanje 10. godišnjice klape »Šibenik«.

Muzička škola »Ivan Lukačić«
»Zimske radosti« — kolaž glazbe i riječi.

Od 21. do 25. prosinca sva-kog jutra u 8.30 i 9.30 sati, za učenike osnovnih škola Šibe-nika.

MALI OGLASNIK

PRODAJEM novi moped TOMOS — ROG po tvornič-koj cijeni. Porez plaćen. Pla-ćam prijenos. Informacije na telefon 27-742 popodne od 15 do 19 sati.

(501)

oOo

PRODAJEM FIAT 125 spe-cijal u dijelovima. Informaci-je na telefon 28-803.

(498)

oOo

VEĆI jednosoban ili dvoso-ban stan traži obitelj s dje-com. Ponude na telefon 27-709.

(499)

oOo

PRODAJEM povoljno otvo-rena dječja kolica dobro o-čuvana. Javiti se na telefon 29-622 (tražiti Bulatovića).

(500)

IZLOŽBE

Muzej grada Šibenika — stalni postav. Otvoreno svaki dan (osim ponedjeljka) od 10 do 12 i od 18 do 20 sati (ne-djeljom od 10 do 11 sati).

Umjetnički atelje A. Bela marića (Ul. R. Visianija 7) — stalni postav duboreza. (Otvo-reno svaki dan od 8 do 12 i od 16 do 20 sati).

DEŽURNA LJEKARNA

Varoš, Ulica bratstva i jedin-stva 32 (do 25. XII)

naš vodič

VLAKOVI

Za ZAGREB u 6.10 (Mediterran-ekspres), u 10.00 (prijelaz u Per-koviću), u 15.40 (Marjan-ekspres - di-rektna kola), u 20.45 sati (direktni sa spavaćim kolima).

Za BEOGRAD: u 20.45 sati (direktna kola).

AUTOBUSI

Šibenik — Dubrovnik: 2.30, 3.30, 4.45, 5.15, 6.00, 8.30, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.15, 15.10, 23.30 sati.

Šibenik — Rijeka: 4.10, 6.00, 8.45, 9.30, 9.45, 11.00, 11.45, 13.00, 14.37, 16.40, 18.00, 19.30, 20.00, 22.00, 22.30, 23.00, 23.30 sati.

Šibenik — Zagreb: 4.30, 10.05 (via Gospić), 18.00 (via Rijeka) i u 20.30 sati, 10.15 (via Knin, Gračac).

Šibenik — Ljubljana: 19.30, 20.00 sati.

Šibenik — Bihać: 14.00 sati.
Šibenik — Banja Luka: 7.30 i 22.15 sati.

Šibenik — Trst: 23.00, 23.30, (sva-kog dana), i petkom u 22.30 sati.

AVIONI

SPLIT — ZAGREB: svakog dana u 8, 12 i u 17.30 sati.

SPLIT — BEOGRAD: ponedjeljkom u 8.25, 15.45, 20.20, utorkom u 8.25, 15.45, 16.30, 20.40, srijedom u 7.50, 15.45, 20.20, četvrtkom u 8.25, 15.45, 16.30, petkom u 8.25, 15.45, 21, su-botom u 6.20, 15.45, nedjeljom u 6.20, 16.30 i 17.40 sati.

ZADAR — ZAGREB: svakog dana u 7.45 sati.

ZADAR — BEOGRAD: utorkom i četvrtkom u 21, ponedjeljkom, sri-jedom i petkom u 20.25 sati.

BRODOVI

Lokalne pruge

ZLARIN: u 5.30, 9, 13, 14.45, sri-jedom i subotom u 17.45, nedjeljom i praznikom u 9 i 17.45.

P. ŠEPURINA: u 5.30, 9, 13, 14.45, srijedom i subotom u 17.45, nedjel-jlom i praznikom u 9 i 17.45.

P. LUKA: u 9, 13, 14.45, srijedom i subotom u 17.45, nedjeljom i pra-znikom u 9 i 17.45.

VODICE: u 9 i 14.45, srijedom i subotom u 17.45, nedjeljom i pra-znikom u 9 i 17.45.

KAPRIJE — ŽIRJE: u 13, nedjel-jlom i praznikom u 9 i 17.45 sati.

KRETANJE BRODOVA
»SLOBODNE PLOVIDBE«

JABLANICA — u Lisabonu, ŽIRJE — u Amsterdamu, DI-NARA — u Rostoku, JEZE-RA — na putu za Ameriku, SKRADIN — na putu za Ši-benik, PROMINA — na putu za Vancouver, ŠIBENIK — na putu za Dairen, ŠUBICE-VAC — u Splitu, KRAPANJ — na Islandu, PRVIC — na putu za Trondheim, ROGOZ-NICA — u Sousse, KRKA — u Kardeljevu, KORNAT — u Veneciji.

Rješenjem Republičkog šekre-tarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu SRH broj 3029/1-1978, »Šibenski list« oslo-bođen je osnovnog poreza na promet.

Važniji telefoni

Služba pomoći - informacije na cestama 987
Dežurna služba milicije 22-323
Saobraćajna milicija 22-731
Hitna pomoć 94
Operativno-informativni centar općine 28-022
Elektra 22-680
Voćovod 22-277
Info-nacije 988
Željeznička stanica 23-696
Autobusni kolodvor 22-087
Jadrolinija 23-468
Vatrogasna jedinica 22-222

Obavijest

SLIJEDEĆI, NOVOGODIŠNJI BROJ
»ŠIBENSKOG LISTA« IZAĆI ĆE U SRI-JEDU 30. PROSINCA 1981. GODINE.

UREDNIŠTVO

SIBENSKI LIST

Izdaje: INFORMATIVNI CENTAR; Direktor: MLADEN RADIĆ; v. d. glavnog i odgovornog urednika: JOSIP JAKOVLJEVIĆ; Tehnički urednik: STJEPAN BARANOVIC; Uređuje redakcijski kolegij; LIST IZLAZI SUBOTOM; Adrese: INFORMATIVNI CENTAR, Šibenik, B. Petranovića 3; telefon: 29-480; Radio-Šibenik: P. Grubišića 3; tel. 22-929; Adresa uredništva »Šibenskog lista«: P. Grubišića 3; telefon: 29-929; PRETPLATA za list: za SFRJ za tri mjeseca 90 din.; za pola godine 175 din.; za cijelu godinu 350 din.; Za inozemstvo dvostruko; Tisak: »Štampa« Šibenik